

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಕಾಪಕರು: ನಾಗರಡಿ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಬಡವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದು ಕ್ರಮೇಣ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮವರಿಯದ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಆ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಬಂದ ಹೆತ್ತವರ ಸಾಧನತೆ ಅಡಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರು ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದೂ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ "ಸ್ವಂತ ಯೋಗ್ಯತೆ" ಎಂಬ ಕಥೆ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

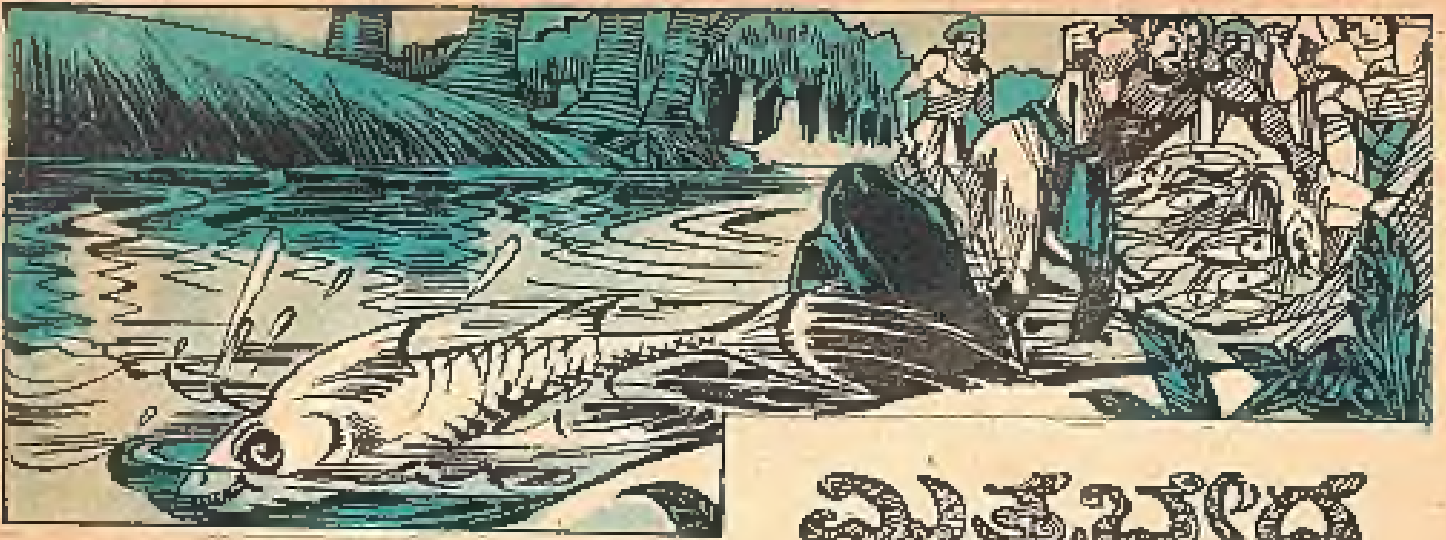
ಸಂಪುಟ: ೫೫] ಫಿಬ್ರವರಿ '೭೫ [ಸಂಚಿಕೆ: ೨

The Indian Ocean

Chandamama

CHITRA

ಮಿತ್ರಭೇದ

೧೯

“ನೂರನೇದಿನ ಬೆತ್ತರು ಬಂದು ಮಡುವಿನೊಳಗೆ ಬಲೆಯನ್ನು ಬೀಸಿದರು. ಮೀನುಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಡುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಮೀನುಗಳೂ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದುವು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತನ್ನ ಮತಿ ಮೀನುಮಾತ್ರ ಉಪಾಯ ಮಾಡಿ ತಾನು ಸತ್ತ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆತ್ತರು ‘ಈ ದೊಡ್ಡ ಮೀನು ಸತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಉಳಿದ ಮೀನುಗಳೆಲ್ಲ ಸತ್ತ ಮೇಲೆ, ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಹುದು.’ ಎಂದು ಕೊಂಡರು. ಅದರಂತೆ ಅವರು ಆ ಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದು ತೀರದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಅತ್ತ ತಿರುಗಿದರು. ಆಗ ಆ ಮೀನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನೀರಿನೊಳಗೆ ಜಾರಿಕೊಂಡಿತು. ಯದ್ವವಿಷ್ಯತಿ ಮೀನುಮಾತ್ರ ಬಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಮೀನುಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಹೋಯಿತು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮೀನುಗಳನ್ನೂ ಬೆತ್ತರು ಕೊಂಡೊಯ್ದರು.”

ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದ ಮೀನುಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಗಂಡು ಟಿಟ್ಟಿಭ. “ಓಹೋ. ನಾನು ಯದ್ವ

ವಿಷ್ಯತಿ ಮೀನುಮಾತ್ರವೆಂದುಕೊಂಡೆಯಾ? ನಾನು ಮುಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಉಪಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಮೇಲೆಯೇ ಯಾವ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಮಾಡುವವನು” ಎಂದಿತು.

ಗಂಡನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ಹೆಣ್ಣು ಟಿಟ್ಟಿಭ ಸಮುದ್ರದ ಬದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಮೊದಲು ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಚರ್ಚಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮುದ್ರವು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆಗ ಅದು ತನ್ನೊಳಗೆ “ಈ ಸಣ್ಣ ಗಂಡು ಹಕ್ಕಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಗರ್ವವೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪಾಠ ಕರಿಸಬೇಕು” ಎಂದೂಕೊಂಡು ತಕ್ಕ ಸಮಯವನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಾರನೇದಿನ ಟಿಟ್ಟಿಭ ಪಕ್ಷಿಗಳೆರಡೂ ಆಹಾರ ತುಡುಕಲು ಹೊರಟುಹೋದುವು. ಆಗ ಸಮುದ್ರವು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ತೆರೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಟಿಟ್ಟಿಭದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತನ್ನೊಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಒಂದೂ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಹೆಣ್ಣು ಹಕ್ಕಿ ಗಂಡು ಹಕ್ಕಿಯೊಂದಿಗೆ,

"ಸಮ್ಯಕ್ ಮೊಟ್ಟೆಗಳು ಏನಾದುವೋ ನೋಡು. ನೀನು ಯದ್ವದಿಷ್ಟತಿ ಮೀರಿತ ಹಾಗೆಯೇ ಕೇರಿ ಕೇಡನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬದುಕಲು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿ ಉರಿದು ಅದರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಮೌನವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಿತು ದುಃಖದಿಂದ.

"ನೀನು ಅದರಂತೆಯೇ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡುಬಿಡಬೇಡ. ಈ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಒಣಗಿಸಿ ನನ್ನ ಪ್ರತಾಪ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಿತು ಗಂಡು.

"ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಹಾಂಗಳು ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುವ ಹಾಗೇ ಇದೆ ನೀನು ಸಮುದ್ರದೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುವುದು" ಎಂದಿತು ಹೆಣ್ಣು ಹಕ್ಕಿ.

"ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಡ. ನನ್ನ ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಸಮುದ್ರದ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಳೆದು ಹಾಕಿ, ಬರೀ ಮರಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸುತ್ತೇನೆ ನೋಡು" ಎಂದಿತು ಗಂಡು ಹಕ್ಕಿ.

"ನನ್ನ ಕೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚುಕ್ಕೆ ನೀರು ಒಡಿದೀತು. ಗುಗ್ಗು ಒಂಥೂ ನದಿಗಳಂತಹ ಅರು ಸಾವಿರ ನದಿಗಳೂ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಉಪ ನದಿಗಳೂ ಒಂದು ಅನುಕ್ಷಣವೂ ಕೊಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಒತ್ತಿಸುವೆ? ಇಂತಹ ಆಗದ ಹೋರಾಟ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಡಬೇಡ. ಮಾತಾಡಬೇಡ" ಎಂದಿತು ಹೆಣ್ಣು ಟಿಟ್ಟಿಫ.

"ಏಕೆ ಈ ನಿರುತ್ಸಾಹವೆ ಮೂಕುಗಳು? ದೈವ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಕ್ಕಿಳಿದರೆ ಸಾಧಿಸಲಾಗದ ಕೆಲಸವಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಗೊತ್ತೇ?" ಎಂದಿತು ಗಂಡು.

"ಏನಾದರೂ ಏನೋ ಬೃಂದ ಅದೇಮೂ ಹಾಗೆದು. ಕಡೆಪಕ್ಷ ಉಳಿದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಹಕಾರ ಬಿಟ್ಟಾದರೂ ಸಂಭವಿಸು. ಒಬ್ಬರಿಂದ ಆಗದ ಕೆಲಸ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಸೇರಿದರೆ ಆಗುವುದುಂಟು. ಒಂದು

ದಾರವು ಮಾತ್ರ ಆನೆಯನ್ನು ಒಂಧಿಸಲಾರದು. ಆದರೆ ನೂರು ಎಳೆ ಸಾರುಗಳಿಂದ ಪೇತದ ಹಗ್ಗ ವಾದರೆ ಆನೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲುದು. ಮರಕುಟಗನ ಹಕ್ಕಿಯೂ, ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿಯೂ, ಕಪ್ಪಿಯೂ, ಮೇಕೆಯೂ ಒಂದಾಗಿ ಆನೆಯನ್ನು ಮಟ್ಟಮಾಡುವಯವ್ಯ?" ಎಂದಿತು ಹೆಣ್ಣು ಟಿಟ್ಟಿಫ.

"ಅದೇನು ಸಂಗತಿ?" ಎಂದು ಗಂಡು ಟಿಟ್ಟಿಫ ಕೇಳಲು, ಹೆಣ್ಣು ಟಿಟ್ಟಿಫ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತು:

ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ-ಅಣಿ

ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗುಬ್ಬಿಗಳ ಜತೆಯೊಂದು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣು ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ ಆಗಲೇ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮಾರನೇದಿನ ಒಂದು ಅನೆ ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ತಡೆಯಲಾರದೆ ಆ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು

ನಂತಿತು. ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಂಟೆ ಗಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ. ಸೊಂಡಿಲನ್ನು ಬೀಸಿ ಮರದ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಳೆಂದು ಮುರಿಯಿತು. ಆ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆದೇ ಗುಬ್ಬಿಗಳ ಗೂಡು ಇತ್ತು. ಆ ಗೂಡಿನೊಳಗಿದ್ದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಒಡೆದುಹೋದುವು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಗುಬ್ಬಿಗಳ ಜೋಡಿಮಾತ್ರ ಸಾಯದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುವು.

ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲ ನಾಶವಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣು ಗುಬ್ಬಿ ತುಂಬಾ ಶೋಕಿಸಿತು. ಅದರ ಅಳುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಅದರ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಾದ ಮರಕುಟಿಗಾ ಹಕ್ಕಿ ಅದರಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅಳುವಿನ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿದು, "ಹುಚ್ಚುಕೀ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಅತ್ತು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ? ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದವರು ಆಗಿ ಹೋದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಶೋಕಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ತುಹೋದವರಿಗಾಗಿ ಅಳುವು ದೊಂದರೆ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಬಾಧೆಗಳು. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅವರ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣರಾದವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಗುಬ್ಬಿ, "ಅದೇನೋ ನಿಜವೇ. ಆದರೆ ಈ ಹಾಳಾದ ಆನೆ ಕೇವಲ ವೈಗಾರಿನಿಂದ ನನ್ನ ಮರಗಳ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಿತು. ನೀನು ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹಿತೆಯಾದರೆ, ಈ ರಕ್ಕಸ ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ

ಉಪಾಯ ಆಲೋಚಿಸು ನೋಡುವಾ" ಎಂದಿತು. "ನಮಗೆ ಅಪತ್ತುಬರುವಾಗ ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನೇ ನಿಜವಾದ ಮಿತ್ರ. ಬೇಕಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಇರುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಮಿತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಷ್ಟಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವವನೇ ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹಿತ. ಆಹಾರ ನೀಡುವವನೇ ತಂದೆ. ನಂಬಿದವನೇ ಗೆಳೆಯ. ಸುಖಪಡಿಸುವವಳೇ ಹೆಂಡತಿ. ವೀಣಾರವಳೆಂಬ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ತುಂಬಿಯೊಬ್ಬಳಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತೇನೆ. ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಉಪಾಯ ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ." ಎಂದಿತು ಮರಕುಟಿಗಾ ಹಕ್ಕಿ.

ಅದು ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತುಂಬಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. ಆನೆಯಿಂದ ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿಗೆ ನಡೆದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿ, "ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀನು ಹೇಳಬೇಕು" ಎಂದಿತು.

"ಆಯ್ಯೋ ಪಾಪ! ಇವಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ದೂಡ್ಡ ದುಃಖ ಬಂದಿತೆ? ಮೇಘದೂತನೆಂಬ ಕಪ್ಪೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಾ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವಾ. ಶ್ರೇಯೋಭಿಲಾಷಿಗಳನ್ನೂ, ಸಜ್ಜನರನ್ನೂ, ರಾಜನೀತಿ ತಿಳಿದವರನ್ನೂ, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನೂ ಕರೆತು ಆಲೋಚಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವು ಸಫಲವಾಗುವುದೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದಿತು ತುಂಬಿ.

ಕೂಗಿಯಾರು?

ಅಜ್ಜನು ಭಲಗಾರನಾದ ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತು ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮನನವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು, ಶವದೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡ ಕೊಡಗಿತು : "ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ, ನೀನು ಎಷ್ಟುಸಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ವಿಧಿಯ ನಿರ್ಣಯದಂತೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದರ್ಶನವಾಗಿ ದೃಢೋದ್ಯಮನ ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಾರಿಯ ಶ್ರಮ ತಿಳಿಯದಂತ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆ" ಎಂದು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿತು :

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಿಂಧುನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಲೀ ಎಂದೊಂದು ಗ್ರಾಮವಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ವೇದಶರ್ಮನೆಂಬ ಪಂಡಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಬಾಯಿ ಪಾಠವಾಗಿದ್ದುವು. ಆತನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನಿದ್ದ. ಅವನು ವೇದಾಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರದ್ಧೆವಹಿಸಿ,

ಬೆಂಗಳೂರು?

ಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಕಲಿಯುತ್ತ ದೃಢೋದ್ಯಮ ನೆಂಬತೆಸರನ್ನೇ ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಈ ದೃಢೋದ್ಯಮನ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಮೊದಲಾದ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವನು ತಮೋಭೇದಕನೆಂಬ ಗೃಹಸ್ಥ. ಭಿನ್ನ ತಮಸನೆಯವನು ದೃಢೋದ್ಯಮನ ವಾಸಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ದೃಢೋದ್ಯಮನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲು, ವೇದಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ನುರಿತವನಾದನು.

ಒಂದಾದಿನ ರಾತ್ರಿ ಭಿನ್ನ ತಮಸನು ದೃಢೋದ್ಯಮನೊಂದಿಗೆ ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತಾಡುತ್ತ, ತನ್ನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿ ತೊಡಗಿ, "ನೋಡಪ್ಪ, ನನಗೆ ಈ ವಿಶಾಲವಾದ ಮನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವನಗಳ ಮಂಡೆಯೂ, ಎಮ್ಮೆಗಳ ಮಂಡೆಯೂ ಇದೆ. ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳೂ ಯಥೇಷ್ಟವಿವೆ. ದಾಸ ದಾಸಿಯರೂ ರಕ್ಷಕರೂ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ತುಂಬಾ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೂ

ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಾದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಕ್ಕಂತೆ ಉಪಯೋಗ ಪಡಿಸಲಾರದೆ ಹೋದೆ. ಈಗ ನನಗೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಬಂದಿದೆ. ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ನನ್ನ ಉಳಿದ ಆಯುಷ್ಯವನ್ನು ಪೀಠಯಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವನು ವಾರಾಣಸಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಅವಿಮುಕ್ತ, ಕ್ಷೇತ್ರ ವನ್ನು ಸೇವಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ನನಗಿರುವ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ, ದಾಸದಾಸಿಯರ ಸಹಿತ ಪಾಗಿ ನಿನಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ದೃಢೋದ್ಯಮನು ಅವನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ನಾಳೆಯೇ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ತಮೋಭೇದಕನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿ, ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಭಿನ್ನ ತಮಸನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಾನ ಪಡೆಯುವ ದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದನು.

ಹಾಗೆ ಮರುದಿನ ಹೊರಟುಹೋದ ದೃಢೋದ್ಯಮನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಭಿನ್ನ ತಮಸನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಭಿನ್ನ ತಮಸನು ಅವನ ದಾರಿ ಕಾಯುತ್ತಲೇ ಇರಲು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಭಿನ್ನ ತಮಸನೇ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋದನು. ವೇದಶರ್ಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿರಲಿಲ್ಲ. ತಮೋಭೇದಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ಆ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಅತ್ತಿತ್ತ, ಎಡತಾಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ದೃಢೋದ್ಯಮನನ್ನೇ ನೋಡಿದನು.

ಭಿನ್ನ ತಮಸನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ದೃಢೋದ್ಯಮನು, "ಪಾಣಿನ್ನೂ ತಮೋಭೇದಕರಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಒಹಳ ಗಡಿ ಬಿಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ." ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಭಿನ್ನ ತಮಸನು ನಕ್ಕು, "ತಮೋಭೇದಕನ ಹೆಂಡತಿ ಪ್ರಸವಿಸಲಿದ್ದಾಳೆ.

ನೋವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿ ತ್ತದೆ. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಅವಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವಿ. ಅವಳಿಂದ ಕುಲವು ಕೆಡುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿಜ, ನಿಜ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೊರಟುಹೋದನು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದೃಢೋದ್ಯಮನಿಗೆ ಗಾಬರಿ ಯಾಯಿತು. ತಮೋಭೇದಕನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವೇ ಹುಟ್ಟಿದರೆ, ಭಿನ್ನತಮಸನು ಹೇಳಿದ ಉಳಿದ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳು ಕೂಡಾ ನಿಜವಾಗುವು ದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಹೀಗೆ ಅವನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ತಮೋಭೇದಕನು " ಭೇ ! ನನ್ನ ಪ್ರಾರಬ್ಧ !" ಎಂದು ಬೇಸರದಿಂದ ಹಣೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಯೂರಗೆ ಬಂದನು. ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದುದೇ ಅವನ ಬೇಸರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿಯಿತು. ಭಿನ್ನತಮಸನು ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಮಾತು ನಿಜವಾಯಿತು. ಉಳಿದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸುಳ್ಳುಮಾಡಿ. ತಾನು ಆ ಪಾಪಿಷ್ಠ ಪೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗದಂತೆ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿರ ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಮರುದಿನವೇ ದೃಢೋದ್ಯಮನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸಾಣಾ ದೇಶಗಳನ್ನು ಸುಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಗಂಗಾ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ಅವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಅಗ್ರಹಾರ ದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಒಬ್ಬಳು ಮುದುಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಮ್ಮಾ, ಬಹಳ ದಾಹ! ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕೊಡುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಕೂಡಲೇ ಆ ಮುದುಕಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಮುಖ ತಿರುಗಿ. "ಅಮ್ಮಾ, ತಮಾಶಿಕಾ! ಒಂದು ಮಣೆಯನ್ನು ಒಂದು ತಂಬಿಗೆ ನೀರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾರೇ ಮೂಡಾ" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಹೊರಗೆ

ಬಂದಳು. ಅವಳು ಕಪ್ಪುವಸ್ತ್ರ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೆಳ್ಳೆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಬಾರಿ ನೋಡುತ್ತ ಕುಂಟಿಕುಂಟಿ ನಡೆಯುತ್ತ, ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಣೆಯನ್ನೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ತಂಬಿಗೆಯನ್ನೂ ತಂದು, "ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ" ಎನ್ನುತ್ತ ಮಣೆಯನ್ನು ಇಡುವಾಗ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಬಾಕಿ ತಂಬಿಗೆ ಬಿದ್ದು ನೀರು ಬೆಲ್ಲೆಹೋಯಿತು.

"ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಿ ಹುಡುಗೀ ? ಇನ್ನೊಂದು ತಂಬಿಗೆ ನೀರು ತಾ" ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ.

ದೃಢೋದ್ಯಮನು ನೀರು ಕುಡಿದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ, ಮುದುಕಿ ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು, "ಯಾವ ದೇಶದಿಂದ ಬರುವಿಯವ್ವ ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದೇ ಹೇಳುವುದು. ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಅಗ್ರಹಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದು ಹೇಳಿ

ಕೊಡುತ್ತ ಬೇವಿತವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನೋಡಬೇಕು" ಎಂದ ದೃಢೋದ್ಯಮ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಯೋಚನೆ ಯಾವತ್ತು? ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗುವ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಓದುಬರಹ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನೀನು ಬೇಕು. ನಿನಗೆ ಅವರು ಬೇಕು" ಎಂದಳು ಮುದುಕಿ.

ದೃಢೋದ್ಯಮನು ಸರಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ, ಆ ಗ್ರಾಮ ದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದನು. ಎರಡು ವರ್ಷ ಆ ಮುದುಕಿಯ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ಓದುಬರಹ ಕಲಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟಾಗುವಾಗ ಮುದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಬಂದಿತು. ತಮಾಶಿಕಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಬಂಧ ಹುಡುಕಿ ಕಷ್ಟಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ದೃಢೋದ್ಯಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಬಹುದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿತು. ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಅವಳು ದೃಢೋದ್ಯಮನ

ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಲು, ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಮದುವೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಎಲ್ಲೋ ವಶ್ಯಮದಿಕ್ಕಿನ ಸಿಂಧೂ ತೀರದ ತಮೋಭೇದಕನ ಮಗಳು ಪಾಪಿಷ್ಠಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ವಿಧಿ ಈ ಮದುವೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಮದುವೆಯೂ ಆಯಿತು.

ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ಒಂದುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಮಾಶಿಕ ಬೇಗನೇ ಎಚ್ಚಿತ್ತಳು. ದೃಢೋದ್ಯಮನಿಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವಳು ಗಂಡನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಕಣ್ಣಿಗೊತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಬೇಗ ಎದ್ದುದರಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ವೇಳೆಯಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ಅವಳು ಗಂಡನೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ, "ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪತಿಯಾಗಿ ಪಡೆದುದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ" ಎಂದಳು.

"ಹೌದು, ನಿನ್ನ ಹಿರಿಯರು ಯಾರು? ನಿನಗೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯೋಬ್ಬಳೇ ಇರುವಳೇನು? ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಓದಿದ ಆ ಹುಡುಗರು ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ, ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ.

ತಮಾಶಿಕ ಒಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದಳು: "ಈ ಮುದುಕಿಯ ಗಂಡ ಬಹಳ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ದಾಸಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ತಂದೆ ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತುಂಬಾ ವಿನಯ, ವಿಧೇಯತೆಗಳಿಂದಿದ್ದ ಆ ಶಿಷ್ಯ ಅಳಿಯನಾದ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟಿಮಾವಂದಿರ ಮೇಲೆ ಕರ್ಕೋಟಕವ ಹಾಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೋದ. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಬಾವಂದಿರೊಂದಿಗೆ ತಕರಾರು ತೆಗೆದು ಸಿಂಧೂ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನಿವಾಸಿ ಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

"ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ದುಘಾಘ್ಯ ದವಳಾದ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳೂ ಯಮದೂತರೆಂತಹ ಇಬ್ಬರು ಅವಳಿವಳಿ ಮಗಂದಿರೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆ ಮಗಳು ನಾನೀ. ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಆ ಹುಡುಗರು ನನ್ನ ಕಪ್ಪಂದಿರು. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ನೆನಪೇ ನಮಗಿಲ್ಲ. ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೆಗೆ ಬಂದು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನೇ ಮುಳುಗಿಸಿ ಹಾಕಿತು. ಆಗ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೋ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಅಜ್ಜ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದಳು."

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ದೃಢೋದ್ಯಮನ ಗುಂಡಿಗೆಗೆ ಬಾಣ ತಗಲಿದಂತಾಯಿತು. ಛಿನ್ನ ಕಮನು ಹೇಳಿದ ಎರಡನೇ ಜೋಷ್ಠವು ನಿಜವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗಾದರೆ ಮೂರನೆಯದು ಖಂಡಿತವಾಗುವ ದೇನೋ? ಅದನ್ನಾದರೂ ಸುಳ್ಳು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ, ದೃಢೋದ್ಯಮನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಕಾಶಿಯ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಒಂದುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಕಾಪಾಲಿಕನು ತಲೆ ಬುರುಡುಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಧು ಪಾನ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬಳಿಗೆ ತೂರಾಡುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳ ಒಂದುಯೇ ಕಾಪಾಲಿನಿಯೊಬ್ಬಳು ಅವನ ಹಾಗೆಯೇ ಕುಡಿದು ತಡಬಡುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹಾವಿನ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೆಳ್ಳೆಗಣ್ಣುಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು.

"ಎಲೇ, ಕಾಪಾಲಿನೀ, ಬೇಗಬಾ. ಅವಿಮುಕ್ತ ಸ್ತ್ರೀತ್ವದಲ್ಲಿ ಧೂಪಕಾಲ ಎದರಿ ಹೋಗಬಾರದು. ಮಹಾಶಿವನನ್ನು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿ, ಹೊಸ ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸಬೇಕು." ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಅವಸರ ಪಡಿಸಿದ ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಸಮೀಪ ಬಂದ ದೃಢೋದ್ಯಮನನ್ನು

ನೋಡಿ ಕಾಪಾಲಿನಿ ಕನ್ನ ಗಂಡನೆಂದು ಗುರುತು ಹಿಡಿದು, ಅವನ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಳು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರೆಲ್ಲ ಓಡಿ ಬಂದರು. ಆಗ ಒಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಬಂದ ತಮಾಶಿಕ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿರಿ! ನಿಮ್ಮ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಎನುಯಿತು? ನಿತ್ಯಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನ ಗಳಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದುವು? ನಿಮ್ಮ ಒತ್ಕೃತವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಗತಿ ಏನು? ಓಡಿಹೋಗಿ, ನಾನು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ! ನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಿಧೇಯತೆ?" ಎಂದು ನಂದಿಸಿದಳು.

ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿದ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದೃಢೋದ್ಯಮನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ, ತಮಾಶಿಕ ಮಾಡಿದ ಆರೋಪಗಳಿಗೆ ನಿಜವೆಂದು ತಿಳಿದು, "ಈಗ ನೀನು ಈ ಕಾಪಾಲಿಕನೊಂದಿಗೆ ಇರುವಿಯಾ? ನಿನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಅವಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

ಅವಳು ಗಂಡನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವೆನೆಂದಳು. ಆಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ದೃಢೋದ್ಯಮನೊಂದಿಗೆ, "ಇವಳು ಹೀಗೆ ಪತಿತಳಾಗಲು ಕಾರಣನಾದವನು ನೀನೇ. ಇವಳು ಕುಲಭ್ರಷ್ಟಳಾದುದಕ್ಕೆ ನಾವು ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೀನು ಇವಳನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲೇಬೇಕು" ಎಂದರು.

ದೃಢೋದ್ಯಮನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ, ತಪೋಲಿಕಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಇರತೊಡಗಿದನು.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜಾ, ದೃಢೋದ್ಯಮನಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರು ಯಾರು? ವಿಧಿಯೇ? ದೃಢೋದ್ಯಮನ ಪ್ರವರ್ತನೆಯೇ? ಅವನು ಭಿನ್ನತಮಸನು ಹೇಳಿದ ಜೋಷ್ಠವನ್ನು ಸಂಬಂಧವೇ ಸಂಬಂಧವೇ? ಈ ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯೊಡೆದು ಸಾವಿರ ಹೋಳುಗಳಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಸುಟ್ಟುನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು: "ದೃಢೋದ್ಯಮನು ಭಿನ್ನತಮಸನ ಜೋಷ್ಠವನ್ನು ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೇ ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾನಾ ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ. ಅದನ್ನು ಸಂಬಂಧವನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಜೀವಿತ ಯಾತ್ರೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಭಿನ್ನತಮಸನ

ಜೋಷ್ಠವು ವಿಧಿಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ವಿಧಿಯ ನಿರ್ಣಯವು ಅದರ ಪಾಡಿಗೆ ನಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದು ಕೂಡ ದೃಢೋದ್ಯಮನ ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ತಪೋಲಿಕಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೂಳ್ಳದೇ ಇರಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಓಡಿಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಅವಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಿತ್ತು. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸುವಾಗ ಅವಳ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದುದು ಕೂಡಾ ಅವನದು ತಪ್ಪು. ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಹಾಗೆ ಓಡಿಹೋದುದು ತಪ್ಪೆಂದು ತಪೋಲಿಕ ಹತ್ತು ಮಂದಿಯ ಮುಂದೆ ವಿರೂಪಿಬಿಟ್ಟಳು. ಗಂಡನಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು ಎಂತಹ ಹೀನಗತಿಗೆ ಇಳಿಯುವಳೋ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಜವಾಬ್ದಾರಳಲ್ಲವೆಂದು, ಕಡೆಗೆ ಅವಳು ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಇರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ, ಅವಳು ಪತಿತೆಯಾಗಲು ಅವಳ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಕಾರಣವಲ್ಲವೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಅವನ ಸ್ವಯಂಕೃತಾವರಾಧವೇ"

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡತೊಡಗಿತು.

ಪತ್ಯನಪಾಲಕೆ

ಕಾಶ್ಮೀರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಕುಲೀನ ನಾದ ಪಂಡಿತನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಆತನದು ಜಮೀನ್ದಾರೀ ವಂಶವಾದುದರಿಂದ. ಆತನ ಮನೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಆರಮನೆಯನ್ನು ಹೊಳಲುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ಮನೆಯೊಂದರ ಹೊರತು ಜಮೀನಿನ ಎರಮಾನ ವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪೂರ್ವೀಕರು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಮಂದು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅಪಾರವಾಗಿದ್ದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕೀರ್ತಾಗಿ ಪಂಡಿತನು ಒಬ್ಬ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಕೀನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಯಗೊಡದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಹಳ ಜಾಳಿಯೊಂದ ಮಯೂರದಿಗೆ ಕುಂದು ಬಾರದಂತೆ ಬದುಕುಪಡಿಸಿದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಸುಂದರಿಯಾದ ಮಗಳೊಬ್ಬಳಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಪಂಡಿತನು ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯದ ತಿಳಿಯದು ಅವನ ಪಳೆಯ ಕಾಲದ

ದೊಡ್ಡ ಆರಮನೆಯ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಅವಾರ ಏಳು ನಿಕ್ಷೇಪಗಳು ಕುಂಬುವೆಯೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಭ್ರಮೆಯಿಂದಾಗಿಯೇ ಪಂಡಿತನಿಗೆ ಸುಂದರ ನೆಂಬವನೊಂದಿಗೆ ಹಗೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಮೊದಲು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಸುಂದರನು ಪಂಡಿತನ ಹತ್ತಿರ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಸುಲ ಕೇಳಿದ ತಾನೇನೂ ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಂಡಿತನು ಲೌಕಿಕ ಮಯೂರದೆಯಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಆದರಿಂದ ಸುಂದರನು ತನಗೆ ಅವಮಾನವಾಯಿತೆಂದೆನಿಸಿ. ಪಂಡಿತನ ಮೇಲೆ ಹಗೆ ತೊಟ್ಟವನಾದ.

ಪಂಡಿತನ ಮೇಲೆ ಹಗೆ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸುಂದರನು ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಪತ್ಯನನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು, ಪಂಡಿತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಾರ ಸೇರಿ, ಆಡಗಿದೆಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಅವನು ಕದ್ದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದನು. ಕಳ್ಳ ಅವಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಸುಂದರನಿಗೂ ಪಾಲು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಇವಾವ ಸಂಗತಿಯೂ ತಿಳಿಯದ ಪಂಡಿತನು, ಎಂದಿನಂತೆ

ರಾತ್ರಿ, ಮಲಗಿ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ, "ಎನೂಂದ್ರೇ, ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ? ಹುಡುಗೀಗೇ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಕುಂಧಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ವರನನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡದೆ ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀರಿ? ಏನೂ ಹೇಳದೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೇ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತೀರೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಶಾವು ಅರ್ಥವಾಗಿ ದೌದ್ವರಾಗಿದ್ದೇವೆಯ ಸಂಗತಿ ಅವಳಿಗೂ ತಿಳಿದುಗೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ ಆ ಪಂಡಿತ.

"ನೀನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ನಿಜವೇ. ಈಗ ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹಣ ವೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆ ಭಂಗ ಬಾರದಂತೆ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೂರು ಏರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದೆ. ಈಗ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಸಂಸಾರವು ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹಣ ತರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗಿಯ ಮದುವೆಗೆ ನಾನೇನು ಸಾಯಲಿ?" ಎಂದು ಪಂಡಿತನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

"ಅಯ್ಯೋ! ಅಂಥಾ ದುರ್ಗತಿ ಬಂತಲ್ಲಾ ನಮಗೆ! ಅಂಥಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಬಂತೇ ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಪಂಡಿತನ ಹೆಂಡತಿ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಪಂಡಿತ ನೆಗೂ ದುಃಖ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಒಳಗೆ ಬಂದಿವರ ಕಳ್ಳ ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಪಂಡಿತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ಅವನು ಬಂದಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಸುಂದರನ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ಪಂಡಿತನೂ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ನಿಶ್ಚಿತ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಕಳ್ಳನು ಕಾದಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೊರಗೆ ಹಾರಿಕೊಂಡನು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸುಂದರನು ಆ ಕಳ್ಳನ ದಾರಿ ಬಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಯಾರೋ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದಿದ್ದಾರೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಮನೆಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಭರಣ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಯಾರೋ ಎಲ್ಲಾ ಬಳಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪಂಡಿತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ನಿಶ್ಚಯವೇಳುವಾಗ, ಅವಳ ತಲೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂಟೆಯಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದರೊಳಗೆ ತುಂಬಾ ನಗಗಳೂ ನಾಣ್ಯಗಳೂ ಇದ್ದುವು ಒಂದು ಕಾಗದದ ಚೂರು ಕೂಡಾ ಇತ್ತು. ಆ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ "ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಚಕ್ರ ಕಾಣಕೆಯೆಂದು" ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಿತು.

ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಜೋಯಿಸ

ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಾದಶಹನಿಗೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲಾ ಉದಾರವೋದಕ್ಕೆ ಸ್ವಪ್ನವಾಯಿತು. ತುರು ದಿನ ಅವನು ಅಸ್ಥಾನದ ಜೋಯಿಸನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ತನ್ನ ಸ್ವಪ್ನದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ಇದರ ಫಲಿತ ಪಡೆನೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಜೋಯಿಸನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, "ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆಯೇ ತಮ್ಮ ಬಂಧು ಬಳಗ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲಾ ಸಾಯುತ್ತಾರೆ." ಎಂದನು.

ಕೆಚ್ಚು ಮಾತು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಅಕ್ಬರನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಆರೋಪಿಸದೆ ಆ ಕೊಡಲೇ ಆ ಜೋಯಿಸನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದ ದೀರಬಲನು ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಸದೇದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿರಂತರಾಧಿಯಾದ ಆ ಜೋಯಿಸನನ್ನು ದಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡನು.

ಅವನು ಬಾದಶಹನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪಡುಪೆ; ನಮಗೆ ಬಂದ ಸ್ವಪ್ನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲಿ?" ಎಂದು ಅನುಜ್ಞೆ ಪಡೆದು, ಬೆರಳುಗಳನ್ನೆತ್ತಿಸಿ, ಅಕಾಲವನ್ನೂ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೂ ನೋಡಿ, "ಬಾದಶಹರೆ, ತಮ್ಮ ಬಂಧು ಬಳಗ ಪರಿವಾರವೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಷ ಅಯುರ್ವಾಯ ತಮಗಿದೆ" ಎಂದು ಐನ್ನೆನಿಸಿದನು.

"ಇಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ನಿನಗೇನು ಬೇಕು? ಕೇಳು" ಎಂದ ಅಕ್ಬರ.

"ಅಸ್ಥಾನ ದೈಹಿಕವ್ಯವಸ್ಥೆ ದಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು" ಎಂದ ದೀರಬಲ.

ಅದರಂತೆ ದಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಜೋಯಿಸನನ್ನು ದೀರಬಲನು ಬದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, "ದೈಹಿಕವ್ಯ ಹೇಳಲು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು; ಅದನ್ನು ಹೇಳುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನವೂ ಬೇಕು. ತಿಳಿಯಕೆ?" ಎಂದನು.

ಸ್ವಂತಯೋಗ್ಯತೆ

ಹಿಂದೂ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು ರಾಮಶರ್ಮ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಚನ್ನಯ್ಯ. ಈ ಸ್ನೇಹಿತರಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಬಡವರೇ ಹೇಗಾದರೂ ತಮ್ಮ ಬಡತನದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗ ಬೇಕೆಂದು, ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ದರು. ಇದ್ದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ರಾಫವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿತು. ಬೇರಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ಧನ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಒಂದುದಿನ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಹೊರಟರು. ಬಹಳ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಬಳಲಿ ಬೆಂಚಾಗಿ ಕಾಡಿ ಸಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮುನಿಯ ಆಶ್ರಮದ ಮುಂದೆ “ಉಸ್ಸಪ್ಪ” ಎಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಮುನಿ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಯಾರು ಏನೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಅಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ:

“ಅವ್ಯಗಂಠಾ, ನಾನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಟ್ಟು ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡವನು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಧನದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಮೋಹವಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಹತ್ತು ಮಂದಿಗೆ

ಕೊಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನೂ, ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನ್ಮವು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯವನು ವೈಶ್ಯಕಾನೆ? ಅವನು ನನ್ನ ಬಳಿಯಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು, ಧನ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು ವ್ಯಾಪಾರ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಧನ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಜಾ ಸೇವೆ ಕೂಡಾ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವನೇ ನಿಜವಾದ ವೈಶ್ಯ.”

ಮುನಿಯ ಸೂಚನೆಗಳು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹಿಡಿಸಿದುವು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಮುನಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದು ಮೂರುವರ್ಷ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ರಾಮಶರ್ಮನು ಅನೇಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಚನ್ನಯ್ಯ ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ, ವ್ಯಾಪಾರ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ಕಲಿತು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟರು.

ರಾಮಶರ್ಮನು ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಸಲಿ ನೋಡಿದಾಗ "ನೋಡುವವಾ, ಧನವಂತರ ಮಗನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಿರುವ ಆಗತ್ಯವೇನಿದೆ?" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಚಿನ್ನಯ್ಯ ತನ್ನ ಮಗ ಮುತ್ತುಣ್ಣನನ್ನು ರಾಮಕರ್ಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ತಾನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ನೆವನ ಮಾಡಿ ನಗರ ದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟು ಹೋದ್ದಾ. ಹೋಗುವಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಸೇವೆಮಾಡಲು ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ್ದನು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮನಿಗೂ ಮುತ್ತುಣ್ಣನಿಗೂ ತುಂಬ ಸ್ನೇಹವಾಯಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಒಗೆದು ಗುಣಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡವರು. ಮುತ್ತುಣ್ಣನ ಸೇವಕರು "ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮನಿಗೂ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹಾಯಾಗಿ ದಿನ ಕಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಿತು ಒಂದುದಿನ ರಾಮಕರ್ಮನು ಮುತ್ತುಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆದು, "ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಹಣ ಬೇಕೆಂದು ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ತೂರಿ ಹಣವನ್ನು ಕಳಿಸಬಿಡು" ಎಂದನು. ಆದರೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಮುತ್ತುಣ್ಣ ಕೇಳಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಪಾತ್ರೆಯು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಿತು. ಒಂದುದಿನ ರಾಮಕರ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಬಂದು "ಚಿನ್ನಯ್ಯನವರ ಸರಕು ತುಂಬ ಹಳಗು ತುಳಿ ನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಮುಳುಗಿತು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನಯ್ಯನೂ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಅವರ ಪುಣ್ಯ ಸೊಕ್ಕು ಮುಳುಗಿ ಹೋದುವು. ನಾನು ಚಿನ್ನಯ್ಯನನ್ನು ಕೊನೆಯುರಿಮೊಂದಿಗೆ ತೀರಕ್ಕೆ ತಂದು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಆತ ಬದುಕಲಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ತರ ಮಗನೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಚನ್ನನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ದೊಡ್ಡವನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಧನವಂತರ ಮಗನಾದ ನಾನು ಧನ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಆಗತ್ಯವೇನಿದೆ? ನೀವು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಕಿರ್ಕಿ ಗೌರವ ಧನ ಎಲ್ಲವೂ ಇರುವಾಗ ವೃಥಾ ಕಳೆಯುವುದೇಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮ.

ಮಗನ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬುದು ರಾಮಕರ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರೋಚಿಸಿಕೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಚಿನ್ನಯ್ಯ ಬಂದು, "ಇಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಕೊಡಗಿದರು ಚಿನ್ನಯ್ಯ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕುರಿತು ರಾಮಕರ್ಮನ ಹಾಗೆಯೇ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ ಹೊರಗೆ ಬಂತು. ಚಿನ್ನಯ್ಯನ ಮಗ ಮುತ್ತುಣ್ಣ ಕೂಡಾ ಕೇವಲ 'ಅನ್ನ ರಂಡ, ಭೂಮಿ ಭಾರ' ದವನಾಗಿ ತಂದೆ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿಗೆ ತಿರುಗಿ

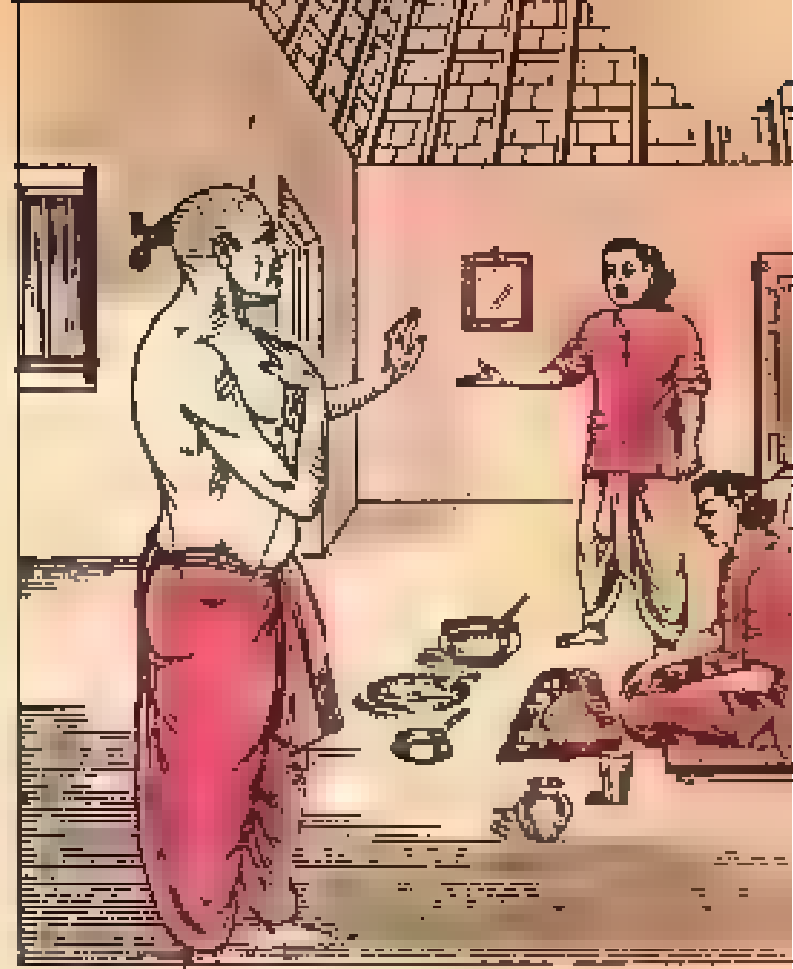
ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಳತೊಡಗಿದ ಮುತ್ತಣ್ಣನಿಗೆ ರಾಮಶರ್ಮ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮುತ್ತಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. "ನೋಡವ್ವಾ, ನಾನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಹಾಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ವೃತ್ತಿಯವನಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನದಾಗಿ ನೀನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು."

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮುತ್ತಣ್ಣನಿಗೆ ಪೌರುಷ ಬಂದಿತು. ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಮಶರ್ಮನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ವಾಸ ಮಾಡಲು ಸರಿಯಾದ ಜಾಗು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕೂಡಾ ಯಾರೂ ಏನೂ ನೀಡಲಾರದೆ ಹೋದರು. ನಿರುಪಾದುನಾದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಪೌರುಷ ಅಭಿಮಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ರಾಮಶರ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಊಟ ಪಾಕುವಂತೆ ಕೇಳಿದನು.

ರಾಮಶರ್ಮ ಅವನಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕಿದರೂ, ಈ ರೀತಿ ದಿನಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು. ತಂದೆ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮನು ಕೋಪದಿಂದ, "ಏನವ್ವ ಇದು? ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ಮಗನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ಆದರ ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಹೌವಪ್ಪ. ಚಿನ್ನಯ್ಯ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ನಿಜ. ಅವನು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೇ ತಪ್ಪರೆ ಉಪವಾಸ ಬಿಡ್ತಾದರೂ ಆಗರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮುತ್ತಣ್ಣನಿಗೂ ನನಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ?" ಎಂದ ರಾಮಶರ್ಮ.

"ಮುತ್ತಣ್ಣ ನಿಮಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು, ಅವನು ನನಗೆ ಸ್ನೇಹಿತ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ.

"ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಶವಂತತುಮೆ?" ಎಂದು ರಾಮಶರ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಕೇಳಲು, ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮನು ಪಾದಕ್ಕೆ ನಿಂತವನಂತೆ, "ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಚನ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅರ್ಚಕರನ್ನು ದೇವರ ಹಾಗೆಯೇ ಗೌರವಿಸುತ್ತೀವಷ್ಟೆ? ಮಹಾಪಂಡಿತರಾದ ರಾಮಶರ್ಮನ ಮಗನೆಂದರೆ ನನಗೆ ಕೂಡ ದೊಡ್ಡ ಶವಂತವಲ್ಲವೆ?" ಎಂದೂ ಸವಾಲು ಹಾಕಿದ.

ರಾಮಶರ್ಮ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, "ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮೊವಲು ನೀನೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿನಗೂ ಮುತ್ತಣ್ಣನಿಗೂ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಅಣ್ಣರು ಸೇವಕರನ್ನೂ ಕೆರೆದು ಅವರಿಂದ ಮುತ್ತಣ್ಣನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸು. ಅವರನ್ನು ಮುತ್ತಣ್ಣನ ತಂದೆ ಮುತ್ತಣ್ಣನಿಗಾಗಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಾನಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು.

"ಅದಕ್ಕೇನು?" ಎಂದು ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅತ್ತ ಹೋದನು. ಆ ಸೇವಕರು

ರವರಿಗೆ ಒಂದು ಪೈಕಿ ಕೂಡಾ ಕೇಳದೆ ಎರಡನೆಯದಿಂದ ಸೇಡೆ ಮಾಡಿರುವರು. ಆದರೆ ಈಗ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮಾ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಮೂತಾಡಿ ಅಂತಹ ವಿದ್ಯಾ ವಹಿಗಾಗಿ ನಾವು ಸೇವೆ ಮಾಡಲಾರವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅತ್ತ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು.

ಅದರ ಮುಖಾಂತಿ ಅಶ್ವಯುಗವಡುತ್ತ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮಾ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಮುಖ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಡೆವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ರಾಮಶರ್ಮಾ ನುಡುತ್ತ, "ಹೌದು, ಅವರು ಸರಿ ಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದರು. ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಸ್ವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ತಂದೆಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ರವರಾಗಿಯೇ ತಂದೆಯ ಹಣ ಅವನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಯಾಯಿತು. ಆ ಹಣ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಾದ. ನಾಳೆ ನಿನ್ನ ಗತಿ ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಈಗೇನೋ ನೀನು ಗೌರವ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವಿ. ನನ ಗಿರುವ ಅಸ್ತಿ ಈ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಮಾತ್ರ. ಇಂತಹ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ನಿನಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಕಳೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಶಾನೆ? ಸ್ವಂತ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೇ ತನ್ನದು. ವ್ಯಾಪಾರದ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯದವನು ವೈಶ್ಯನಲ್ಲ. ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯದವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಲ್ಲ." ಎಂದನು.

"ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಪ್ಪಾ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಂತ ಯೋಗ್ಯತೆ ಅಗತ್ಯವೇನು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಸಮ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಸ್ವೀಕೃತನಾಗಿ ಮಾಡ ಬಿಲ್ಲು ಸಹಾಯವನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವೀಕೃತನಾಗಿ ಮಾಡ ಲಾರದೆ ಹೋದೆ. ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ನನ್ನ ಗಲೆಯ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸ ಗತಿಯೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮಾ.

"ನೀನೂ ನಿನ್ನ ಸ್ವೀಕೃತನೂ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಸ್ವೀಕೃತನಾಗಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ" ಎಂದು ರಾಮಶರ್ಮಾ, ಶಾವಿಬ್ಬರೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಮುನಿಯ ಅಶ್ರಮದ ವಿವರ ವನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮಾಳೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಗಳವರೆಗೆ ಆ ಪಂಚಾಯ ಅಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದರು. ಆಗ ಲಾರೋಳಿಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅಶ್ವಯುಗವು ಕಾದಿತ್ತು. ಚಿನ್ನಯ್ಯ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯಲೂ ಇಲ್ಲ; ಅವನ ಸೊತ್ತು ಮುಳುಗಲೂ ಇಲ್ಲ ಬದಲಿಗೆ ಎರಡು ಪಾಲು ಸೊತ್ತು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ತಮ್ಮ ಮಗಂದಿರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮಶರ್ಮಾನೂ ಚಿನ್ನಯ್ಯನೂ ಕೂಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಯೋಜನೆಯೇ ಆ ನಾಟಕವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

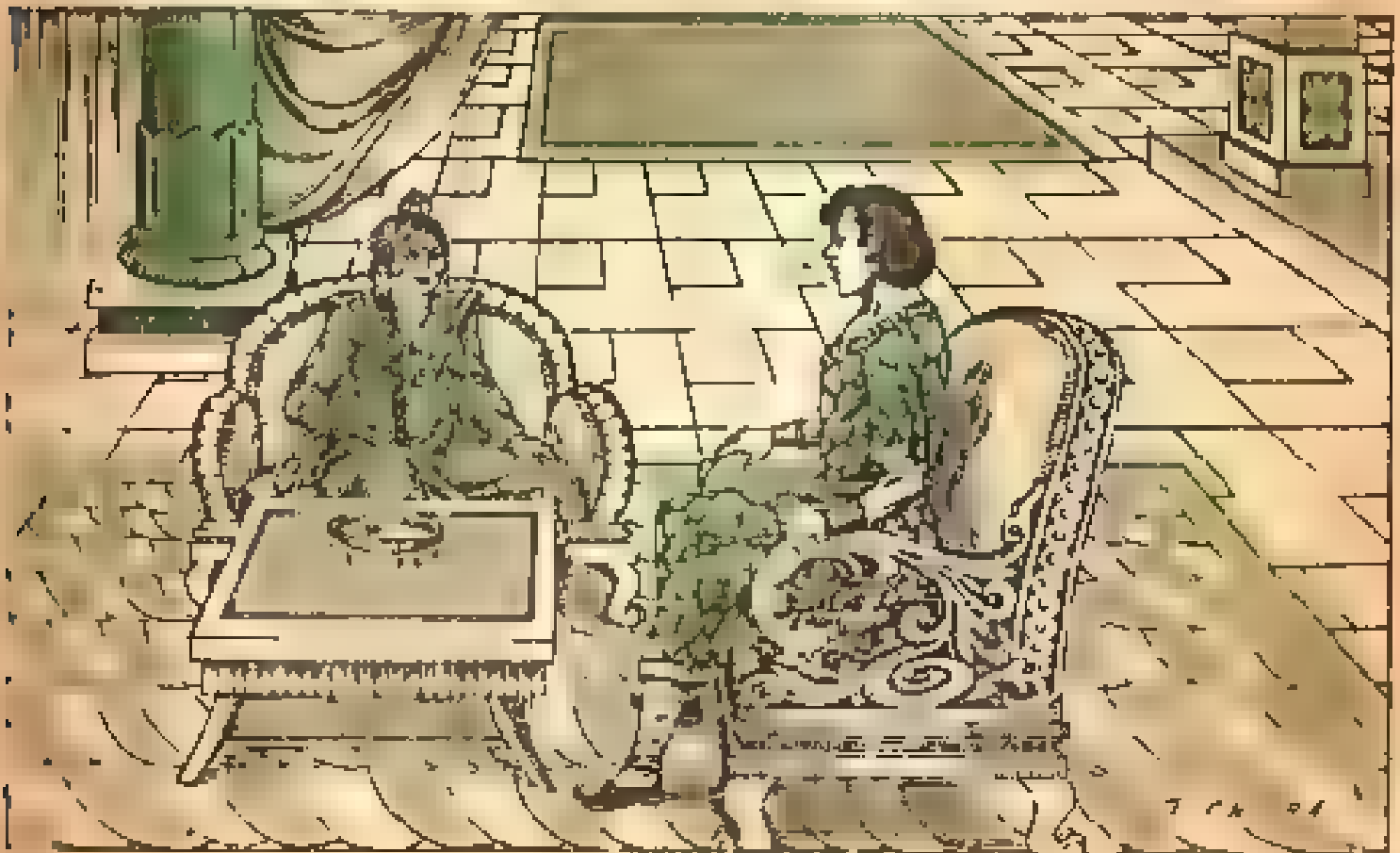

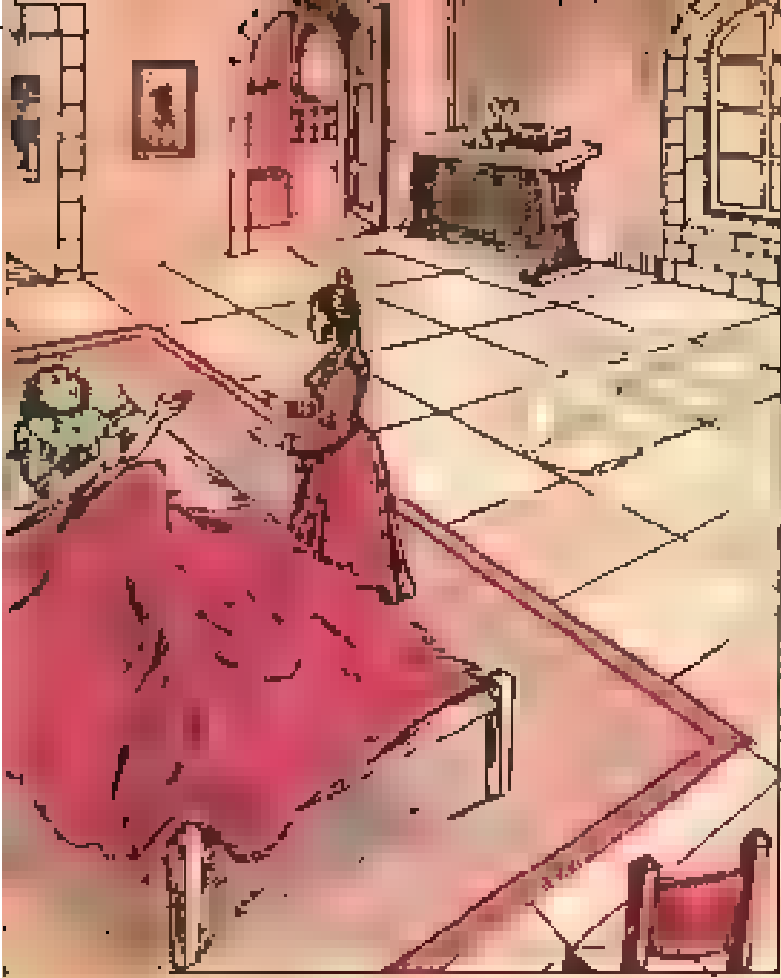
ಕಂಡ. ಆಗ ನಡಗೊಂಡು "....." ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು
 ಚಿತ್ರವುರ ಎಂಬ ಈ ಮಗುವು ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ
 ಮಗಳು ಮೌದರ್ಯವಾಗಿ ಸಾಕಿಯಾದವಳೆಂದು
 ತಿಳಿಯಿತು. ಯಾವುದೋ ಓಡು ಮದ್ದದ್ದ
 ಗೆದ್ದವನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾಳೆ. ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ
 ಅವಳಿಗೆ ಕೊಡಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೇ
 ಅವಳ ಚಿತ್ರ ಪಟ್ಟಣ ಇದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ
 ಮೇಲೆ ಅವಳ ಅದ್ಭುತ ಲೌಕಿಕವು ನನ್ನನ್ನು
 ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಈ ದೌರ್ಬಲ್ಯವಿವರಿಸಲಾಗದು
 ಬಂದೆ ಅವಳ ದರ್ಶನವು. ಅದು ಅವಳು ನನ್ನ
 ಹೃದಯವು ಮಗುವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತ ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳ
 ಸೌಂದರ್ಯ ನೋಡಿ ನಾನು ಹುಚ್ಚನೇ ಅದೆ
 ಅಂಥವಳ ಯೋಗ ಕೊಡಿ ಬಂದಿರುವ ನನ್ನ ವ್ಯಾಕೃತಿ
 ಎಣಿಯಾದೆಂದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಹೃದಯ ಅದರ
 ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲತೊಡಗಿತು.

"ನಾನಿರುವ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ
 ಮೊದಲು ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ನಾನು ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ

ಸೋತುಕೊಂಡರೆ ಜೀವಮಾನವಯೋಗತ ನನಗೆ
 "....." ಗಿರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಿಯಾದರೆ
 "....." ನೆನಪು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಸುಸ್ಥ
 ಒಂದಿರುಗಿಬಿಡು" ಎಂದು ಅವಳು ನನ್ನನ್ನು
 ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಅವಳ ಸಂಕರವಾಗೆ ಮುಗುವಾಗ ಅವಳ
 ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ. ಅವಳು ನನಗೆ ಮದುವೆಯಾದ
 ವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು ಆದರೆ ಒಂದು ಚಿಲಿ
 ದಿಂದ ಎರಡು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು
 ಅವಳ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸುವಷ್ಟೇ ಚಿಕ್ಕ ಪೆಟ್ಟಿಗಳು.
 ಅವಳನ್ನು ಮಾರೀಪಾತ್ರದ ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಳು.
 ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಡಿಸಿದಳು. ತುಗ್ಗಿ
 ಅಡಿಸುವಾಗ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಯಾವ
 ಶಬ್ದವೂ ಕೇಳಿಸರಲಿಲ್ಲ. ಅದಾದರೂ ಅವಳೊಳಗೆ
 ಎನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು
 ಅವಳು ಆ ಪಾತ್ರದೊಳಗಿಟ್ಟು ಎರಡು ಕೈಯಿಂದ
 ಇನ್ನೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಅದನ್ನು ಅಳಿಸಿ.

ರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬನಾದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಗೋವುರ
ವೆಲ್ಲಾ ಧೂಳು ಧೂಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ
ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಗೆ ರಕ್ತಿಸಿ.

“ವಿನಗಳು ಕಳೆದವು. ಆ ಹೀನ ಜೀವಿತದಿಂದ
ತಪ್ಪಿಹೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕುತ್ತಾ
ಇದ್ದೆ. ನಾನು ಅವಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥತೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಳ ಅಧಿಮಾನ್ಯಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರ
ನಾದೆ. ಒಂದುದಿನ ನಾನು ಏನೋ ಸೌಖ್ಯವಿಲ್ಲದವ
ನಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಾ, ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು
ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ರಾಣಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು
ಬಂದು “ಯುವಕನೇ, ವಿನಗೆ ಏನಾಯಿತು?”
ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

‘ದಯಾಮಯಿಯಾದ ಮಹಾರಾಣಿಯವರೇ, ಈ
ದೀನನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದುವಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.
ನಾನು ಬದುಕರಾರಿ, ಸಾಯುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು
ಕೋರಿಕೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ರಾಜವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ
ದವನು. ಸಮ್ಮ ವಂಶಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ರವ
ವನ್ನು ದಹನ ಮಾಡಿಸಬಾರದು. ಮಂತ್ರಿರಲ್ಲಿ ಹುಗಿಸ
ಬೇಕು. ನಾನು ಸತ್ತಮೇಲೆ, ನನ್ನನ್ನು ದಾಸ್ಯವಿಮುಕ್ತ
ಮಾಡಿ ನಗರದ ಹೊರಗಿನ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಹುಗಿಸಿ
ಬಿಡಿರಿ’ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ.

“ಆಗಲಪ್ಪ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಶ್ಚಿತ
ಯಿಂದ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರು. ಸತ್ತರೆ ನಿನಗೆ ತೃಪ್ತಿ
ಯಾಗುವಂತೆಯೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು ರಾಣಿ.
ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಪೋದೆ”

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ
ರಾಮಪಾಲನು, “ಇಷ್ಟೂ ಹೇಳುವಾಗ ನಿನ್ನ
ಹೆಸರೇನೆಂದು ಹೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ರಾಮ
ಪಾಲ; ನಿನ್ನ ಹೆಸರು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸಾಗರ ಕುಮಾರ.” ಎಂದು
ಅವನು ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸತೊಡಗಿದ.

ದಳು. ಅದರೊಳಗೆ ಏನೋ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಶಬ್ದ
ವಾಯಿತು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಕೂಡಾ ಪಾತ್ರಮೊಳಗೆ
ಇಟ್ಟು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, ‘ಯುವಕನೇ, ಈ ಪಾತ್ರ
ಮೊಳಗೆ ಎರಡು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಒಂದು ನಾಣ್ಯವಿದೆ. ನಾಣ್ಯವಿರುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು
ನಿಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾನೂ ಈ
ರಾಜ್ಯವೂ ನಿನ್ನದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪಿದರೆ ನನ್ನ ಸೆರೆ
ಯಾಕಾಗುವಿ. ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಹೇಗಿದೆಯೋ
ನೋಡುವಾ’ ಎಂದಳು.

“ನಾನು ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತು ಹೋದೆ.
ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಡಿಸಿದೆ. ಅದರೊಳಗೆ
ನೀವ ಶಬ್ದ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಎಡದ ಕೈಯಿಂದ
ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿವ ಎರಡನೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಡಿಸಿ
ದಳು. ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ಶಬ್ದ ಬಂತು. ನಾನು
ತಪ್ಪಿ ಅವಳ ಸೇವಕನಾಗಿ ಹೋದೆ. ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ
ಮದ್ಯದಲ್ಲೆ ಸೋತು ಅವಳ ಸೇವಕರಾಗಿ ಹೋದವ

"ಹೌ, ಅಕ್ಕಾ ಹದ್ದೆ ಒಬ್ಬ ವಿವಾಹ ಇನ್ನೂ
 ಇಲ್ಲವೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ರೀತಿ ಹಾವು ಕೊಡುತ್ತಾ
 ದಿಂದ ಹಾಯುವವರು ಹಾಕಿ, ಅದುವರಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ
 ಕಾದೆ ಈ ವಿವಾಹ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಅಕ್ಕಾ ಹದ್ದೆ ಒಬ್ಬವರು
 ಈ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ
 ಮೂಲಕವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಅದರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
 ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅದರ ಸುಂದರವಾದ ಮುನ್ನಡೆ
 ಎಂದು ದರ್ಶನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವ
 ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿದ ಅಕ್ಕಾ ಕೆಲವು ಮುನ್ನಡೆಗಳು
 ಇವು, ರಕ್ತ ಈ ಮೂಲಕವು ಗಿಡವಾಗಿದೆ. ಈ
 ರೀತಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುವುದು ಕೊಡುವುದು
 ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈಗ ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು
 ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವುದು
 ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವುದು"

"ಹೌ, ಕೊಡುವುದು" ಎಂದು ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕ
 ನಡೆವ ಮುಂದೆ. "ಸರಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ಮತ್ತೆ ಕೊಡುತ್ತಾ
 ಈ ಮೂಲಕವು ಕೊಡುವುದು? ಹಾಗೆ ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಾ"

ಇನ್ನೂ ಈ ಕೊಡುವುದು? ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕ
 ಕೊಡುವುದು ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು
 ಕೊಡುವುದು ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು
 ಕೊಡುವುದು ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು
 ಕೊಡುವುದು ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು
 ಕೊಡುವುದು ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು
 ಕೊಡುವುದು ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು
 ಕೊಡುವುದು ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು

ಕೊಡುವುದು ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು
 ಈ ಕೊಡುವುದು ಅಕ್ಕಾ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡುವುದು
 ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವುದು
 ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವುದು
 ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವುದು
 ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವುದು
 ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವುದು
 ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡುವುದು

ರಾಮಪಾಲನು ತಾನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಸಾಗರಕುಮಾರನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆದಕ್ಕೆ ಅವನು, "ಹೌದು, ನೀನು ನಿನ್ನ ಉಪಾಯದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಗೆದ್ದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವಳು ಚಿತ್ರ ತುದಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಳೆಂದು ಹೇಗೆ ನಂಬುವುದು? ಸೋತು ಹೋದರೂ ಅವಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಆಗ ನೀನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಸೇನೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕಾದೀತು. ನೀನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು. ಅಪ್ಪು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ?" ಎಂದು ರಾಮಪಾಲ ಕೇಳಿದ.

"ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡು. ಪ್ರಮಾಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಯುಗ್ಮ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಗತಿ ವಿವರಿಸುವುದೆಂದು

ನೋಡಲು ನಾನು ನೆನಪಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಗರ ದೊಳಗೆ ಒತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಕೂಡಾ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದೆ. ಇದೆ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುವುದು. ಆ ಇವಿಷ್ಟೆನ್ನು ಸೋಲಿಸಬೇಕು." ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಗರಕುಮಾರ.

ಮೂರನೇದಿನ ನಗರ ದ್ವಾರಗಳು ತೆರೆದ ಕೂಡಲೇ ರಾಮಪಾಲನೊ ಸಾಗರಕುಮಾರನೊ ನಾಲ್ಕು ಹೋಸರ ಹಾಗೆ ನಗರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಸಾಗರಕುಮಾರನು ತನ್ನ ದೊಂಬಿ ಒಕ್ಕೊಂಕು ರಾಮಪಾಲನಿಂದ ಎರಡು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡ ತಾನು ಅವಳ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿಯೂ ತನ್ನಿಂದ ಸೆನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವಳನ್ನು ತಾನು ಮದುವೆಯಾಗಲಾರವೆಂದೂ ಸಾಗರಕುಮಾರನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಆಮೇಲೆ ರಾಮಪಾಲನು ಒಂದು ಬೊಂಬೆಯ ಅಂಚಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚಿಕ್ಕಬೊಂಬೆ ಕೆತ್ತಿದೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಎಡಗೈಯ ಮೇಚಿಟ್ಟಿಗೆ ತುಸು ಮೇಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಂಗಿಯನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಈಗ ಎಡದ ಕೈಯನ್ನು ಅಡಿಸಿದರೆ ಧ್ವನಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧನಾದ ರಾಮಪಾಲನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಇಷ್ಟದಿಂದ ಪಂದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಬಂದಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ. "ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಾನಿಡುವ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಬೇಕು. ಗೊತ್ತಿದೆ ಕಾನೆ?" ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಾರರೂ ತಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವನೆಂದು ರಾಮಪಾಲನು ಹೇಳಿದ ಸೋತರೆ ಅವನು ಜನ್ಮಪೂರಾ ತನ್ನ ಸೇವಕನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅವಳು

ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು "ತನ್ನದೊಂದಿ. ಸಣ್ಣ ಬೀದಿ
ದಯಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವರ ಮಕ್ಕಳ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ. ನಾನು ಸೋತರೆ
ರಾಜಕುಮಾರರಾದವರೇನೇನು ದೇವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ
ಪವನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾನು ಗೆದ್ದರೆ ನೀವು
ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿಯೂ ನಿಯಮ
ಧರ್ಮ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದರೆ
ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದ ರಾಮಪಾಲ

ತಾನು ಸೋತುಬಿಟ್ಟ ಸಂದೇಹವೇ ರಾಜ
ಕುಮಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಅವಳು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ.
ಅವನನ್ನು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು
ಹೋದಳು. ಅಚ್ಚರ ಸಮಗ್ರವಾದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ
ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೂಡಾ
ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯಿತು.

ಅವಳು ಬೆಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ ಪಾತ್ರದೊಳಗೆ
ರಾಮಪಾಲನು ತನ್ನ ಎಡದ ಕೈಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಒಂದು
ಬೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದು ಅಡ್ಡಿದ. ಅದು ಬಿಡು ಮಾಡಿದುದ
ರಿಂದ, ರಾಜಕುಮಾರಿ ಬೆಕ್ಕುಸೆರಗಾಗಿ ನಿಂತಳು.

"ರಾಜಕುಮಾರೀ, ನಾನು ಗೆದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಮಾತು
ನಡೆಯಲಿ" ಎಂದ ರಾಮಪಾಲ. ರಾಜಕುಮಾರಿ
ತಲೆಬಗ್ಗಿ ತನ್ನ ಅಂಗೀಕಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಳು.
ರಾಮಪಾಲನು ತನ್ನ ಒಲಗೈಯನ್ನು ಪಾತ್ರ

ದೊಳಗೆ ಹೊಗಿಸಿ ಎರಡನೇ ಬೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದು
ಅಡ್ಡಿದ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಎರಡರೊಳಗೂ ಏನೂ ಇರ
ಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಎಡಗೈಯ ಮೇಲಿನ
ರವಳೆಯ ಕೈಯನ್ನು ಎತ್ತಿವಾಗ, ಅವಳು ಮನೆ
ಕಟ್ಟಿನ ಬಲೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಕರಡಿಗೆಯೊಳಗೆ
ಒಂದು ನಾಣ್ಯವಿತ್ತು. ಅವಳ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾದ
ಕೂಡಲೇ ರಾಮಪಾಲನು "ನೀನು ಹೀಗೆ ಮೋಸದಿಂದ
ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೋಸಪಡಿಸಿದೆಯೆಂದ, ದೇವರು
ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ರಾಜನಲ್ಲದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ತಕನ
ಮಗನಾದ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನೀನು ಬಾಳುವಂತೆ
ಮಾಡಿದ" ಎಂದನು.

"ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕಾರಣವಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂದೆಯ
ಅಜ್ಜಿ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ ಬುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವಂತಹ
ಬುದ್ಧಿವಂತನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನ ತಂದೆ
ಸಾಕ್ಷಿಯವ ಮೊದಲು ನನಗೆ ಈ ಉಪಾಯ ತಿಳಿಸಿ
ದರು. ದೇವರೇ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಬುದ್ಧಿವಂತನನ್ನು ಕಳೆಸಿ
ಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಅತ್ಮ ಸಂತೋಷ
ಸುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ನನ್ನ ಸೇವಕರಾಗಿರ್ದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಈಗಲೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರೆಲ್ಲಾ
ಸಮ್ಮ ವಿವಾಹ ಮಂಜೂಷ್ಣವದಲ್ಲಿ ಬದುಮಾನ
ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳು
ತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಅದ್ಭುತಗಳು.

[illegible]

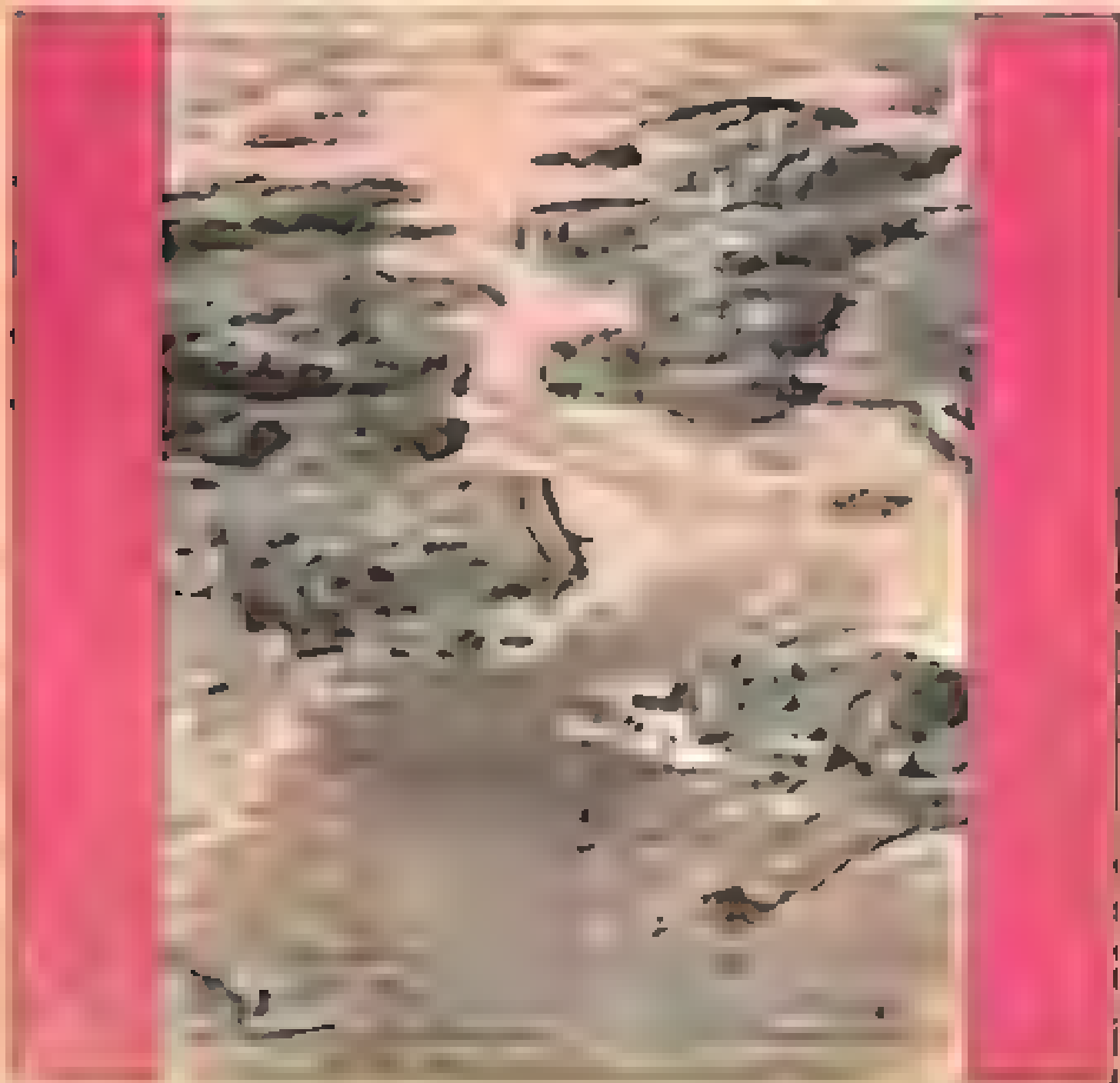
1. The first part of the text discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions, including sales, purchases, and expenses. It emphasizes that proper record-keeping is essential for determining the correct amount of tax liability.

2. The second part of the text describes the various methods used to calculate the tax liability, including the use of tax tables and the application of various deductions and credits. It also discusses the importance of understanding the different types of taxes that may apply to a particular transaction.

3. The third part of the text discusses the various methods used to pay taxes, including the use of tax withholding and the payment of taxes in installments. It also discusses the importance of understanding the different methods of payment and the consequences of failing to pay taxes on time.

4. The fourth part of the text discusses the various methods used to appeal a tax assessment, including the use of administrative appeals and the filing of a lawsuit in court. It also discusses the importance of understanding the different methods of appeal and the consequences of failing to appeal a tax assessment.

5. The fifth part of the text discusses the various methods used to enforce tax collection, including the use of tax liens and the seizure of property. It also discusses the importance of understanding the different methods of enforcement and the consequences of failing to pay taxes.

ಅಕ್ಷರಲೋಚ್ಚರಣೆ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸರೀಂ ಎಂಬ ಒಡ ಹುಡುಗನಿದ್ದ. ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವನ ತಂದೆ ತೀರಿ ಹೋದುದರಿಂದ ಅವನು ತಾಯಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದ. ಪ್ರಾಯವೃದ್ಧನಾದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಲೂ ಕೊಡಗಿದ್ದ. ಮಗನು ಇಷ್ಟೊಂದು ದಾರಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿ ಅವನ ಈಡಿಗೆ ದೋಡಿಯಾದ ಜಮೀದಾರಿಗೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಸರೀಂ ಹೀಗೆ ಸಂಸಾರಿಗನಾದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ನೂರು ಹಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಯಜಮಾನನ ಕೊಡುವ ಸಂಬಳವು ತಿಂಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಸರೀಂನ ಹೆಂಡತಿ ಜಹೀದಾರನಿಗೆ ಜರತಾರೀ ಒಟ್ಟಿಗಲೆ ಬಿಟ್ಟಳು. ಮತ್ತು ರತ್ನ ಮೊದಲಾದ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಮೋಹ ಜಾಸ್ತಿ. ತನ್ನ ಗಂಡನ ಹಣವನ್ನೆ ತಿಳಿದು ಕೂಡಾ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟೆ ಗಾದ್ದನ್ನೂ ಒಡವೆಗಳನ್ನೂ ಹೆಣ್ಣಾದರೂ ತರಬೇಕೆಂದು ಸರೀಂನೊಡನೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದುದಿನ ಸರೀಂ ನವರಾಜು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿನ ಜಗಲಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಲೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತ, ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಹಣಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹಾಗಾದಾಗ ಒಂದು ಸೊಗವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಅವಳರದಲ್ಲಿ ಹಾರಿನ ಲೋಟಾ ಕೈತಪ್ಪಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು.

ಸರೀಂ ವಾಸಿಸುವ ಆ ಮನೆಯ ಕೆಳಭಾದದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯಿತ್ತು. ಆ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಬಿಳಿಯ ದೊರೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಯ ಯಜಮಾನನೊಂದಿಗೆ ಏನೋ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಸರೀಂನ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿದ ಲೋಟಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ದೊರೆಯ ಬೋಪಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಬೋಪಿ ದವ್ವವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ದೊರೆಯ ತಲೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟಿನೂ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಅವನ ವರವಾಗಿ ಅಂಗಡಿಯ ಯಜಮಾನನು ಸರೀಂ

ನನ್ನ ನಿರ್ದೋಷ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವರದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ. ಇಷ್ಟಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆ ಜನರು ಗುಂಪುಗೂಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುವನೊಬ್ಬ ಆ ಲೋಟವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಚೀಚೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತ, ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಸಿ, "ಆಹ! ಇದು ಅಕ್ಬರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಲೋಟ! ಇದನ್ನು ನಾನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಸರೀಂನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದೊರೆ, ತನಗೆ ನಡೆದ ಅವಚಾರವನ್ನು ಮರೆತು, ತಾನು ಆ ಲೋಟಕ್ಕೆ ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಮೊದಲಿನವನಿಗೂ ದೊರೆಗೂ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಬಿತ್ತು. ಲೋಟದ ಮೌಲ್ಯ ಏರಿತು. ಕಡೆಗೆ ದೊರೆ ಏಳುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಆ ಲೋಟವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಸರೀಂನ ತಾತನಿಗೆ ಮಿತ್ರನಾದ ಹಣ್ಣು ಮುದಾಕ ಸಾಹೇಬನೊಬ್ಬ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರೊಂದಿಗೆ, "ನಮ್ಮ ಸರೀಂನ ಕುಟುಂಬ ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ದಶೆಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದರೂ, ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊಗಲಾಯಿ ರಾಜವಂಶದೊಂದಿಗೆ ತುಂಬ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೊಡ್ಡ ಹುಡು ಜಹಂಗೀರ್ ಬಾದಶಹನದು" ಎಂದನು. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ದೊರೆಗೆ ಚರಿತ್ರ,

ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಜಹಂಗೀರನ ಹೆಂಡೆಯನ್ನು ಕೊಡು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ, ಚರಿತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮೋಜು. ಅವನು ತನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆ ತಿಳಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಸರೀಂ ಹೆಂಡೆಯನ್ನು ಮೊರೆಗೆ ಮಾರಲು ಒಪ್ಪಿ, ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಪಡೆದು ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ತಾನು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸುಲಭಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡನೆಂದು ದೊರೆ ತೃಪ್ತಪಟ್ಟನು. ಹೀಗೆ ಸರೀಂನ ಪಣದ ಸಮಸ್ಯೆ ಅದಿಗೇ ತೀರಿತು.

ಆ ಹಣವನ್ನು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೂ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಗೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿವಿಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅದನ್ನು ಮೂಲಧನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ಮುಂದೆ ಹಣ ಸೇರಿದಾಗ ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು.

ಅದರಂತೆ ಅವನು ಸ್ವಂತ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕನಾದನು. ಜಹೀದಾರ ಕೋರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಈಗ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ತೀರತೊಡಗಿದುವು.

ತೇಯಲಾಗಸಕೊಡು

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ನೆಣ್ಣು ಪುಯ ದಿಂದಲೇ ಪಾರದವನಾಗಿ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿದ. ಅಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಯಾರ ಲಕ್ಷ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆಯೇ ಮಾಡುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಲವೂ ಕೂಡಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡವನಾದ ಹಾಗೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ವಂದಿತೊಡಗಿದರು. ಅವನಿಗೆ ಫಾಟೀಖಾರನೆಂದೇ ಹೆಸರು ಬಿದ್ದಿತ್ತು.

ಅವನ ಲೂಟಿ ಕಾಟ ದೂರು ಪೇರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಗದೆ, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರನ್ನು ಸುಲಭವಾಗದೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಉಪಾಯವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಫಾಟೀಖಾರನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಕಂಡ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಾಡಿ. ಕಡೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ಕಳ್ಳರೊಡನೆ ಲಿಪ್ಪೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಇಂಥವನ ಸ್ನೇಹ ತಮಗೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಳ್ಳರಿಗೆ ತೋರಿತ್ತು. ಒಂದುದಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಒಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ. ಕಳ್ಳತನದ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನು

ಫಾಟೀಖಾರನಿಗೂ ಕಡ್ಡೆ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದೆಂದುಕೊಂಡು ಕಳ್ಳರಿಬ್ಬರೂ ಅವನಿಗೆ ಮೋಸಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾ ನೋಡಿದರು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಫಾಟೀಖಾರನು ಒಂದು ದಬ್ಬಾವನ್ನು ಬಡಬಡನೆ ಬಾರಿಸಿ "ಕಳ್ಳರು ಕಳ್ಳರು!" ಎಂದು ಕೂಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಮನೆಯವರೂ ಇತರರೂ ಓಡಿಬಂದು ಫಾಟೀಖಾರನನ್ನೇ ಕಳೆನೆಂದು ಹಿಡಿದು, ಅವನನ್ನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು.

ಅವರು ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನು ಎರಡು ಕೊಬ್ಬದ ಎತ್ತುಗಳೊಡನೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತ, "ಯಾವನಾದರೂ ಒಂದೇ ಗುದ್ದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂದರೆ ಒಳ್ಳೇದಿತ್ತು!" ಎಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ.

ಕೂಡಲೇ ಫಾಟೀಖಾರನು ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಒಂದೊಂದು ಗುದ್ದಿನಿಂದ ಆ ಎರಡು ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ರೈತನು ಕೋಪದಿಂದ ಉರಿದು ಬೀಳುತ್ತ, ಫಾಟೀಖಾರನನ್ನು ಹೆಗ್ಗಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ಎತ್ತಿನ ಹಾಗೆ ದುಡಿಸಿ, ತನಗಾವ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡಲಾರೆನೆನ್ನುತ್ತ. ಅವನ

ಮೊಲೆ ದೂರು ಕೊಡಲು ತಾನು ಕೊಡು ರಾವು
 ಒಳಗೆ ಹೊರಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲ ಹೊರಗುತ್ತಿರಲು,
 ಒಬ್ಬಳು ಮುದುಕಿ ಬಂದಳು ಬಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಳೆ
 ತಾಳುಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತ, "ವೈದ್ಯಗೊಂಡು
 ತಾಳು ಕೊಂಡು ಹಿರುದಡಿ! ಹಿಂದ ಮೊಲೆ ಕಲೆಗೆ
 ಕಟ್ಟಿ ಹೊರಗಿರಿ!" ಎಂದು ರಾಗರಾಗವಾಗಿ
 ಕೂಗಿಕೂಗಿ ಹಾಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಫಾಟಿಖಾತನು ಆ ಮುದುಕಿಗೆ ಒಂದುವೈದ್ಯ
 ಕೊಟ್ಟು ತಾಳು ಕೊಂಡು, ಅವಳ ನಡನೆತ್ತಿಯ ಮೊಲೆ
 ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾಂಥ ಬರುವಾಗ ಮೊಟ್ಟಕಾಯ
 ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ನೆಪಸಂದ ಮುದುಕಿಯ
 ಕಾಣ್ಕೆ ಗುಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕಿಟ್ಟು ಒಲೆಯತಾನುಕು
 ಫಾಟಿಖಾತನ ಮೊಲೆ ತಾನು ಕೊಂಡು ದೂರು
 ಕೊಡಲು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟಳು.

ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿದು ಕೂಡಿ ಫಾಟಿಖಾತನನ್ನು
 ಒಂದು ಬಳಿಗೆ ಕುಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಳು. ಫಾಟಿ
 ಖಾತನು ಯಾವ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬಳು ಕಾಣ್ಕೆ

ರಿಂದ ವೈದ್ಯ ತಪಾಸಿಕೆ ನೋಡುವವನಂತೆ ನಡೆತ
 ರಾವು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಫಿರ್ಯಾದಿಯನ್ನೂ ಕರೆದು
 ಅವರ ದೂರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೊಲೆ ಮೊದಲನೇ
 ಫಿರ್ಯಾದಿಯನ್ನು ಕೂಡು ಫಾಟಿಖಾತನನ್ನು ನೋಡಿ,
 "ನಾನು ಇವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಕಳ್ಳತನ
 ಮಾಡಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ? ನನಿ ತೋರು" ಎಂದು
 ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ.

"ಕಳ್ಳತನ! ನಾನು ಮಾಡಿದನೇ? ಕಳ್ಳತನ
 ಮಾಡುವವನು ಬನ್ನಾ ಹೊರೆಯ ಕಿತ್ತ ಮಾಡುತ್ತಾ
 ನೆಯು ಸ್ವಾಮಿ? ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಮ್ಮಾಳು ಬಿಡು
 ಯುಕು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವರ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಹೊದದೆ ಅದ್ದ
 ರಲ್ಲೇ ಹೀಗಿಲ್ಲ ಅದುಕು ಅದ್ದಾ ಈ ಬಾಳೆಗಳೇ
 ಮಾಡಿದರು." ಎಂದ ಫಾಟಿಖಾತ.

"ಗುರುದಸತ ಬೆರೆ ಬಾಳ.ವ ದೂಕು ಹೇಳಿದೆ"
 ಎಂದ ಮುಕ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ

ಎತ್ತಿಗಳನ್ನು ಗುದ್ದಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೂಡು ಕೇಳಿ
 ದಾಗಿ ಫಾಟಿಖಾತನು. "ಅದರಲ್ಲಿ ನಿನಗೇನು ಕನ್ನೆ

ಆ ಇಷ್ಟ ಸಖಿ ಘಾಟೀಖಾರನ ಹಣದ ಗಟ್ಟು ತನ್ನ
ಒಡತಿಗೇ ದಕ್ಕದೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಒಳಗೆ
ಬಡಿದಳು. ಘಾಟೀಖಾರನನ್ನು ಕರೆದು ತಂದು,
ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿ ಊಟ ಬಡಿಸುವಂತೆ ಮಂತ್ರಿ
ಕುಮಾರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡಿದಳು ಆ ಇಷ್ಟ ಸಖಿ.

ಮಂತ್ರಿಕುಮಾರಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದು,
ಘಾಟೀಖಾರನನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸುಪ್ತ ತ್ರಿಗೈಯ ಆಸನದಲ್ಲಿ
ಕೂಡಿಸಿ, ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ
ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಅವನಿಗೆ ಬಡಿಸಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿ
ತಾಂಬೂಲ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಘಾಟೀಖಾರನು ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ ಪೂರಾ ಮಂತ್ರಿ
ಕುಮಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನೆಟ್ಟಗೆ ರಾಜನ ದರ್ಬಾರಿಗೆ
ಹೋಗಿ, "ವಾಹಾರಾಜರೆ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಂದೇಹ
ವಿದೆ, ಕೇಳಿ?" ಎನ್ನಲು, ರಾಜನು ಮಂದಹಾಸ
ದಿಂದ, "ಕೇಳು" ಎಂದ

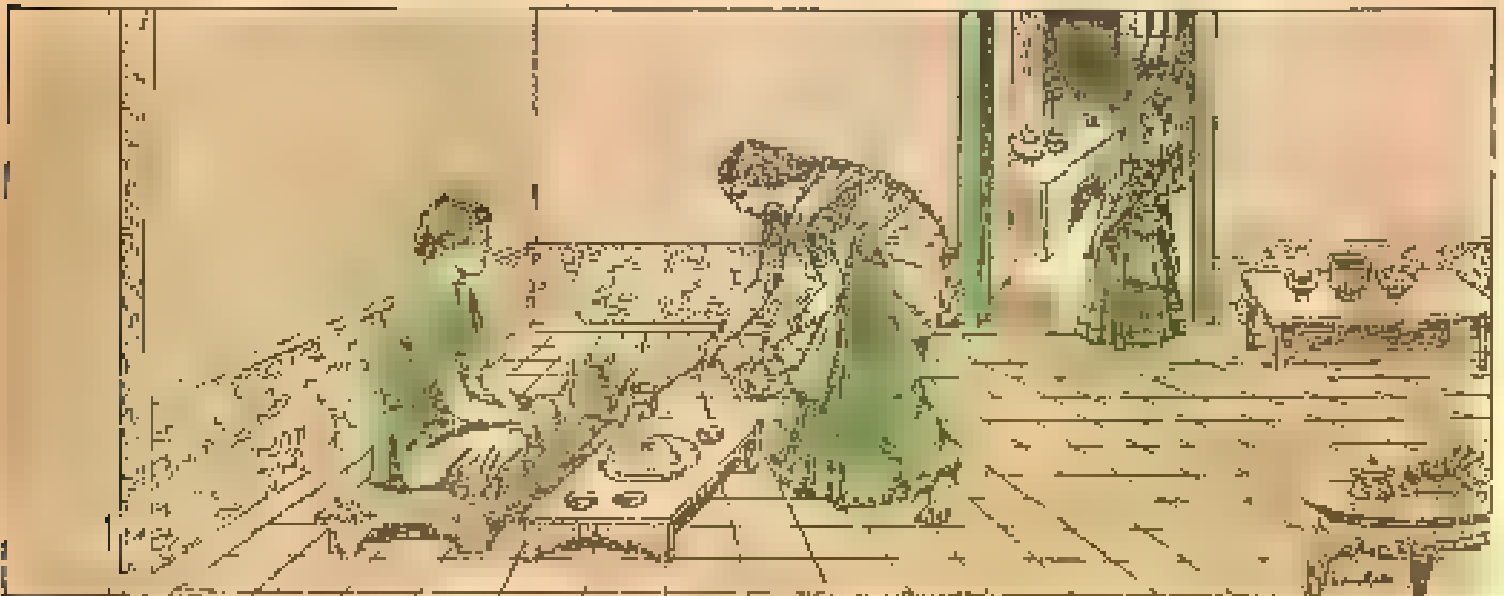
"ಒಬ್ಬನನ್ನು ಆದರಿಸಿ ಪೀಠವಿತ್ತು ಕೂಡಿಸುವುದು
ಯಾರು? ಕೈಕಾಲಿಗೆ ನೀರು ಎರೆದು, ಸ್ವಂತವಾಗಿ
ಬಡಿಸಿ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸುವವರು ಯಾರು? ಅವನ
ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು?" ಎಂದು ಘಾಟೀಖಾರನು
ರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

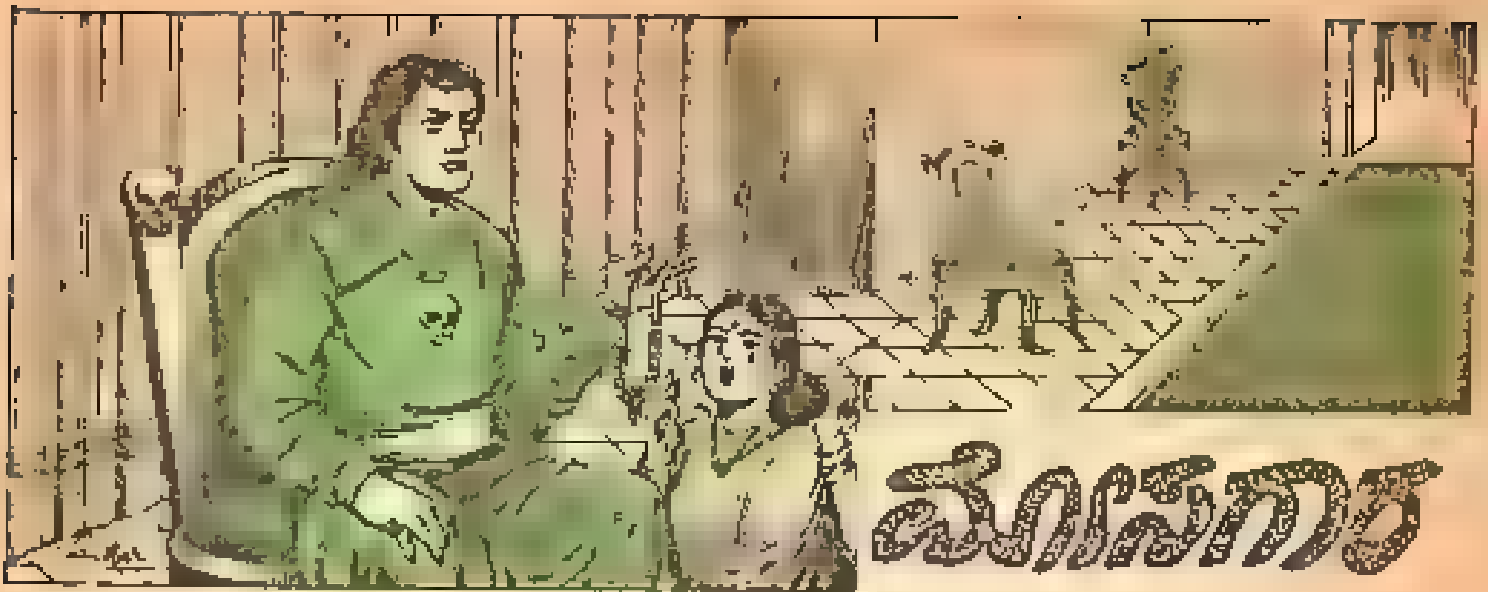
"ಮತ್ತೆ ಯಾರು? ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೇ! ಏಕೆ
ಹೀಗೆ ಕೇಳುವೆ?" ಎಂದು ರಾಜನು ಕೇಳಿದ.

ಘಾಟೀಖಾರನು ನೆಗಾಡುತ್ತ—"ಏಕೆ ಕೇಳುವೆ
ನೆಂದು ಮಂತ್ರಿಯವರ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ
ಕೇಳಿ. ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ರಾಜನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಚಾರವೂ ತಿಳಿಯಿತು.
ಮಂತ್ರಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅರಿತು ಕೋಪದಿಂದ
ಉರಿಯತೊಡಗಿದ. ತನ್ನ ಮಗಳು ಹಣದ ಆಶೆ
ಯಿಂದ ಈ ತೇಯಲಾಗದ ಕೊರಡನಿಗೆ ಉಪಚಾರ
ಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಳೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.
ಆಗ ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತ,
"ವಿಜಯ ನಿಯಮವೇ ಹೀಗಿದೆಯಯ್ಯಾ, ಹುಡುಗ
ಚುರುಕಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಭಯವರಿಯದ ಗುಡುಗಲಿಬೇರೆ.
ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರನನ್ನೇ ವಿಧಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ
ದ್ದಾನೆ. ಘನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಚೋರಾಗಿ ಮದುವೆ
ಮಾಡಿಸಿಬಿಡಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
ಮಂತ್ರಿಯ ಕೋಪ ತಣ್ಣಗಾಯಿತು.

ಘಾಟೀಖಾರನು ಮಂತ್ರಿ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು
ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವನ ಉದ್ವೇಗಿತನದ
ಅಟಗಳಿಗೆ ಅಸ್ಪದ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ರಾಜನ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ
ಅವನಿಗೆ ಉಪಮಂತ್ರಿ ಪದವಿ ದೊರೆಯಿತು. ಗೌರ
ವದ ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿದ್ದ.

ಮೊಸರಿಗಾರ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ರೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಅವನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚಂಡಭಟ್ಟ ನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಗಾರುಡೀಗಾರನಿಗೂ ಒಂದು ಸ್ನಾನ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಗಾರುಡೀಗಾರನಿಗೆ ಉಯಿಲಿಗೆ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಸಾದಿಯೂ ಗೌರವವೂ ಇತ್ತು. ಅವನು ಆಗಾಗ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗಾರುಡೀ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಿಸಿ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದುದರಿಂದ ಪ್ರಚುರವಾದ ಲಾಭಗಳಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಕಾನೂ ನೋತ್ರನೇನು ಹೇಳಿ, ಅನೇಕ ಮಂತ್ರ ಕಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೋಸವಡಿಸಿ ವಸ್ತುಗಳಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಚಂಡಭಟ್ಟನು ವಿನಾಡುವ ಮೊಸರಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಆಸ್ಥಾನ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾದ ಮಾಯ ಮೂಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನಿಗೂ ಚಂಡಭಟ್ಟನ ಲಾಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗ ಹಿಗುತಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಒಂದುದಿನ ಗ್ರಹ ೨ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವಾಗ ಮೋಸ ವನ್ನ ತಗುಲುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಈರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ನದಿಯಲ್ಲಿಳಿದಳು ಆ ಸ್ನಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಾರುಡೀಗಾರನು ಕೂಡ ಹೊಸತ ಮೇಲೆ ದಾಳಮಾಡಿದ

ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಣಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ, ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಹಾರವೊಂದು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವ ರಾಣಿಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯರೆಲ್ಲ ಅವಳ ತಾಯಿಯ ಮನೆಯೊಡನೆ ಬಂದ ನಂಬಿಕಸ್ಥರೇ.

ರಾಣಿ ಮನುಗೆ ಒಂದಿರುವ ಮೇಲೆ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಪೇಳಿದಳು. ರಾಜನು ಕೂಡಲೇ ಚಂಡಭಟ್ಟನನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಹಾರ ಕದ್ದ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು. ಚಂಡಭಟ್ಟ "ಕಳ್ಳ" ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತುಂಬ ಸುಲಭ ನಾಳೆ ಇದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಮರ ಬೊಂಬಾಗಿ ಬಿಡು. ಕೊಡುವ ಭಾರ ನನ್ನದು. ಬಿಡಬಿಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ಚಂಡಭಟ್ಟನು ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊತ್ತ ಪಕ್ಷಿ ಹಾರಿಸಿ ಒಂದು ಪರಿಚಾರಿಕೆ ಬಿಡುತ್ತಾ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು, ಚಂಡಭಟ್ಟನ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, "ಎಂದಾ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಕಾಪಾಕೊಡು ಸ್ನಾನ ಒಬ್ಬ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಕೂಡ ರಾಣಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಕಳ್ಳ ಇವನು ನಿಮ್ಮವರೆಗೂ ಬರುತ್ತದೆಂದ ನನಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಚುಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ

ನನ್ನನ್ನು ಕಳ್ಳ ಎಂದು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಗತಿ
ವಿನಾದೀತು ? ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ. ಈ
ಹಾರವನ್ನು ನೀವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾವುದೋ
ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ
ಮಾಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಡಿ”
ಎಂದು ದೀನಳಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತ ಹಾರವನ್ನು ಅವನ
ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಚಂಡಭಟ್ಟನು ಮಾರಿನಿಯೊಂದಿಗೆ “ ಹೆದರ ಬೇಡ.
ನೀನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾರ
ಹತ್ತಿರವೂ ಹೇಳಬೇಡ. ಅದು ನಿನಗೇ ಅವಾಯ.”
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಅವಳನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

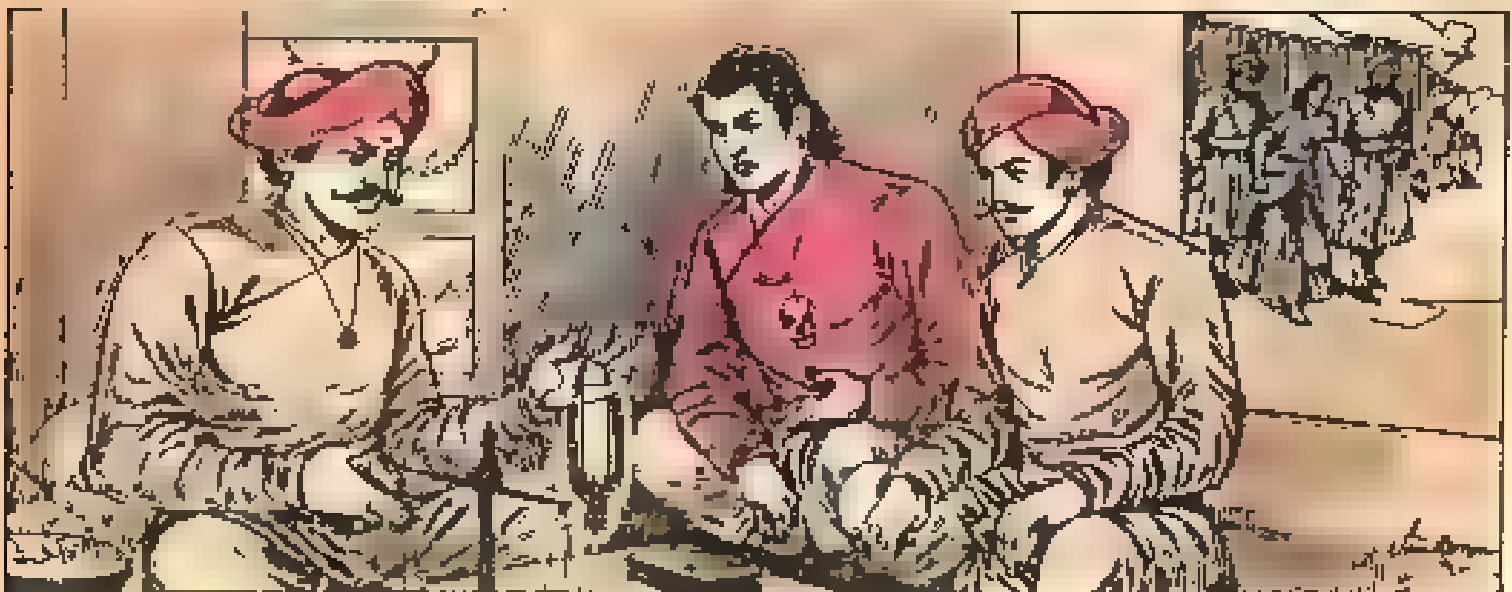
ಆ ಹಾರವನ್ನು ತಾನೇ ಒಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು
ಚಂಡಭಟ್ಟನಿಗೆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ
ಅವನು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಗಾರುಡು ಮಾಡಿದನು.
ಒಂದು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ನೀರುಳ್ಳಿಯ ರಸದಿಂದ
“ಹಾರವು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು
ಹೋಯಿತು” ಎಂದು ಬರೆದು, ರಾಜಸಭೆಗೆ
ಬಂದನು. ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ
ತೋರಿಸಿ, ಎಲ್ಲರ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಆ ಪಾಠೀ ಕಾಗ
ದಕ್ಕೆ ಧೂಪ ಹಾಕಿದನು. ಆಗ ಅರಸರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳು
ಕಾಣಿಸಿದವು. ರಾಣಿಯು ಹಾರವನ್ನು ಯಾರೂ

ಕದಿಯಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅದು ಶದಿಯಲ್ಲೇ ಹೊಡೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋಯಿತೆಂದೂ, ಚಂಡಭಟ್ಟನ ಮುತ್ರ
ದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಯಿತೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬಿದರು.

ಮರುದಿನ ಚಂಡಭಟ್ಟನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ
ಅಸ್ಥಾನದ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ
ಸ್ವರ್ಣಕಾರನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಹಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ
ತೋರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಲು
ಹೇಳಿದನು. ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾರಿನಿ
ರಾಜಭಟರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ರಾಜಭಟರು
ಚಂಡಭಟ್ಟನನ್ನೂ, ಅವನ ಜತೆಯಲ್ಲಿದ್ದವನನ್ನೂ
ಹಿಡಿದು ಅಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎಳೆದೊಯ್ದರು.

ಮಾರಿನಿ ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ,
“ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳೇ, ಈ ಚುಂಡಭಟ್ಟ ಶುದ್ಧ ಮೋಸ
ಗಾರ ಈ ಸಂಗತಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾದಂದಿನಿಂದ ಇವ
ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಆಲೋಚಿಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಕಡೆಗೆ ರಾಣಿಯವರ ಹಾರ ಕಳವಾದ
ನೆವನಲ್ಲಿ ಇವನ ಒಬ್ಬ ಬಯಲಿಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯ
ವಾಯಿತು.” ಎಂದು ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿದಳು.

ರಾಜನು ಅವಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಬಹುಮಾನವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ಚಂಡಭಟ್ಟನನ್ನೂ, ಅವನ ಅನುಚರನಾದ
ಅಸ್ಥಾನದ ಉದ್ಯೋಗಿಯನ್ನೂ ದೇಶಭ್ರಷ್ಟ
ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಅಮರವಾಣಿ

ರಿಪೂಣಾಂ ಧರ್ಷಣಂ ಶೂರಾ
ಮರ್ಷಯಂತಿ ನ ಸಂಯುಗೇ
ಜಾನಂತಿ ಸ್ತುತಂ ವೀರ್ಯಂ
ಸ್ತ್ರೀ ಸಮಕ್ಷಂ ವಿಶೇಷತಃ.

೧

ಶೂರರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರರು ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಶತ್ರುಗಳಿಗಿಂತ
ತಮ್ಮ ಬಲವು ಹೆಚ್ಚಿರುವುದು ತಿಳಿದವರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಂದೆ ಎಂದೂ ಸಹಿಸರು.

ಆಧರ್ಷಿತಾಣಾಂ ಶೂರಾಣಾಂ
ಸಮರೇಷ್ವನುವರ್ತಿನಾಂ
ಧರ್ಷಣಾಮರ್ಷಣಂ (ಭೀರು)
ಮರುಣಾದತಿರಿಚ್ಯತೇ.

೨

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಯದ ವೀರರಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಇದಿರಿಸಿದಾಗ ಸಹಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು
ಮರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನದು.

ಶೂರಾಣಾಂ ಹಿ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ
ತ್ವದ್ವಿಭಾಸಂ ಮಹಾತ್ಮನಾಂ
ವಿನಷ್ಟೇ ನಾ ಪ್ರಣಷ್ಟೇ ನಾ
ಶೋಕಸ್ಸರ್ವಾರ್ಥ ನಾಶನಃ

೩

ಶೂರರೂ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಅದವರು ಕಾಣದಿರುವುದನ್ನಾಗಲೀ, ನಾಶವಾದುದನ್ನಾಗಲೀ ಕುರಿತು
ಆಲೋಚಿಸುವುದು ಎಲ್ಲಾ ನಿಧದಲ್ಲೂ ಕೇಡು.

ವಾಲ್ಮೀಕಿ.

ಶಿಲ್ಪಿ
ಎಸ್. ಬಿ. ತಾಲ್ವರ್

ಅಭಿಷೇಕ ಕೆ. ಶರ್ಮ

ಪ್ರಕಾಶಕರು
ಸಿ. ಬಿ. ಶರ್ಮ

ಶಿವಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾರಿಣಿ ಶಿಕ್ಷಣಾಲಯ
ಸಾಗಮಂಗಲ, ಮಂಡ್ಯ

ಕಂಗಿಣಿ ಬಲು ಹಿಗ್ಗು

ಕರ್ನಾಟಕ
ಮಹಿಳಾ ಸಂಘ

- ★ ಮೇಲಿನ ಪೋಟೋಗಳಿಗೆ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಖಜ್ಜವರಿ ೧೫ ರೊಳಗೆ ತಲಪಬೇಕು.
- ★ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸರಿಹೊಂದುವಂತಿರಬೇಕು. ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಗೆದ್ದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಎಕ್ಸಿತ್ '೭೫'ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ

ಚಂದಮಾಮು

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಥೆಗಳು:

ಮಿತ್ರಭೇದ	...	೨	ಕಸಬರಿಕೆಯ ಸೇವೆ	..	೨೭
ಅವಳಿಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ	...	೫	ವಂಚನೆಯ ವಿಜಯ	...	೨೯
ಕಾರಣ ಯಾವು ?	.	೧೩	ಅಕ್ಬರ್ ಲೋಟ, ಜಹಂಗೀರ್ ಹೆಂಡೆ		೩೨
ಕಳ್ಳನ ಕಾನಣಿ	.	೧೯	ತೇಯಲಾಗದ ಕೊರತು	...	೩೯
ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಬೋಯಿಸ	..	೨೧	ಮೋಸಗಾರ	..	೪೩
ಸ್ವಂತ ಯೋಗ್ಯತೆ	..	೨೨	ವೀರ ಹನುವಾನ್	...	೪೫

ಎರಡನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ,
ಸಂಸಿದ್ಧತೆ

ಮೂರನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ,
ಪ್ರದರ್ಶನ

THE HINDU ARTISTS' SOCIETY

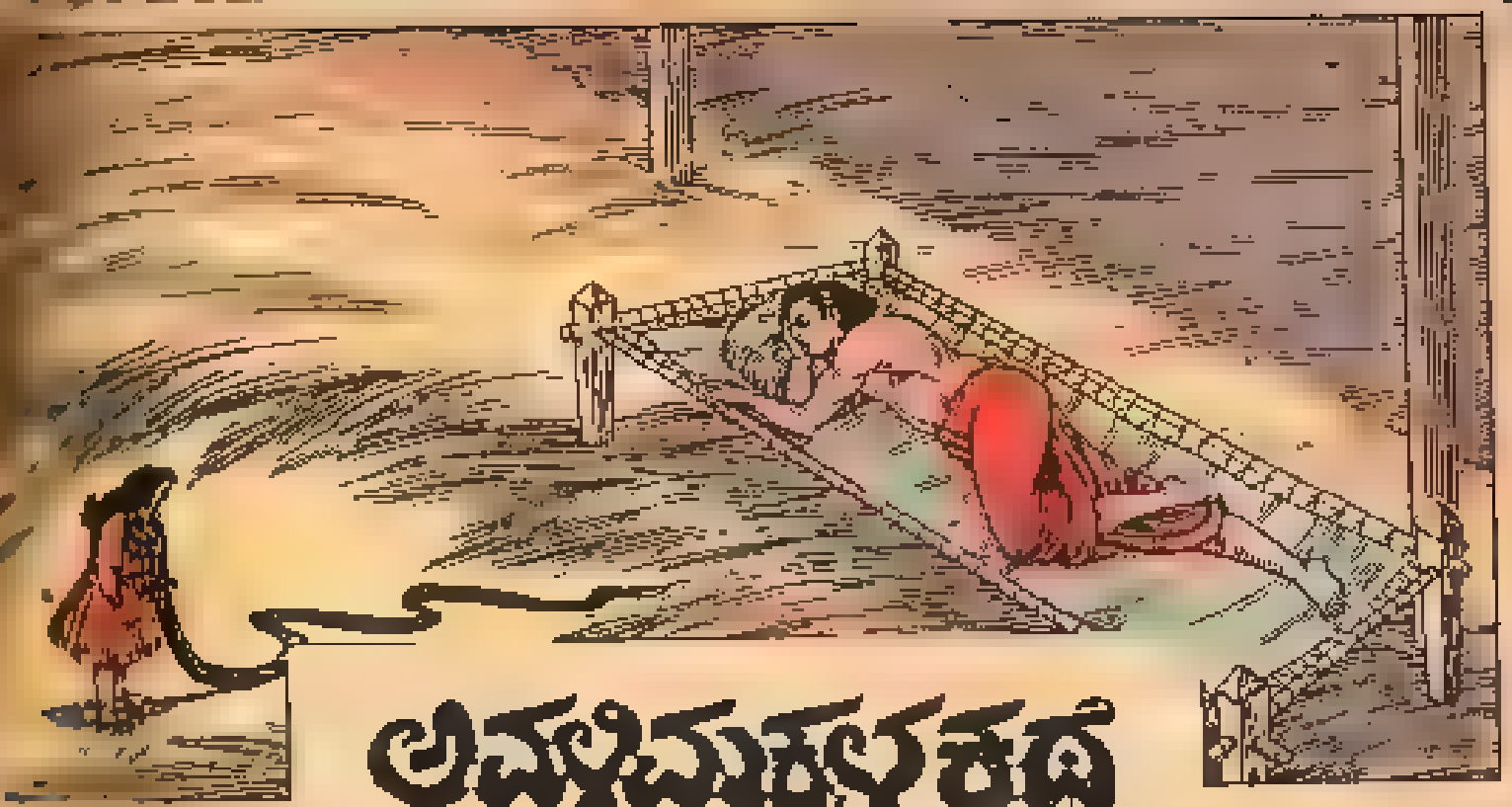
THE HINDU ARTISTS' SOCIETY

THE HINDU ARTISTS' SOCIETY

మిత్ర భేద

ಅವಳಿಮಕ್ಕಳುಕಥೆ

2 Feb 1975

[ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುರದ ಮೇಲೆ ಉದಯನನೂ ಸಂಧ್ಯಾನೂ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಬಾರುಡ್ಡ ಗಡ್ಡದ ಗೇಣುಡ್ಡದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಅವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ. ಸುಶೀಲನು ತನ್ನ ಸೋಪರರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಬೋಗಿ ಆ ಗಡ್ಡದ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಕಾರ ಮತ್ತು ಭಸ್ಮಗಳ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.]

ಗಡ್ಡದ ಹೊತ್ತು ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಥರಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಬಾರದು. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಕುರುಡು ಕುಳಿತು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಗಡ್ಡದ ಮಾಂತ್ರಿಕನೊಬ್ಬರು ಬಂದಿ ಚೆಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದುದರಿಂದ ಉದಯನನು ಮಂತ್ರದ ಬಲವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಡ್ಡದ ಗಿಡ್ಡನಾದುದೂ, ಗಡ್ಡದ ಮಲಗಿದ ಗಡ್ಡದವನು ಸಾಧಾರಣ ಮಲಗಿರುವುದೂ. ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಥರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರದ ಗಡ್ಡದ ಗಿಡ್ಡ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುವನೋ ತಮ್ಮ ಸೋಪರರ ಗತಿ

ವಿನಾಗಿದೆಯೋ ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲೇ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಗಡ್ಡದ ಗಿಡ್ಡನ ಅಸಲು ಗುಟ್ಟು ತನಗೆ ತಿಳಿದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅವನನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸಿ ತಾನು ಕೂಡಾ ಅವನಂತೆಯೇ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಉದಯನನಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಾಸ್ಯಭಾವದ ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಉದಯನನು ತನ್ನ ಸಹೋದರರ ಸಂಗತಿಯನ್ನೇ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟನು. ಈಗ ಉದಯನನ ದೃಷ್ಟಿ ಫಾರಾ ತನ್ನ ಜೀವನೋಳಿಗಿರುವ ಭಸ್ಮಗಳ ಮೇಲಿದ್ದಿತು. ಈ ಬೇರೆ

"ಜಿಂದ ಮಾ ಮ"

ಬೇರೆ ಬಣ್ಣದ ಭಸ್ಮಗಳೂ, ಅಂಜನಗಳೂ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದೋ, ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೋ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದನು. ಹೀಗಿರುವಾಗಲೇ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಮೋದರರ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು.

ಅವರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ಎನಿದು? ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದವರು ಎಲ್ಲಿ ತೋದರು? ಹೇಗೆ ಮೋದರು? ಅವನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು.

ಉದಯನನಿಗೆ ಏನೂ ತೋರದೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೇ ಇತ್ತಿಂದಿತ್ತು ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತು ನಡೆದಾಡತೊಡಗಿದ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮನುಷ್ಯ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟ.

ಉದಯನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಭಗೀರಂಧಿತು. ತಾನು ಹೊಂದಿದ ಅದೇ ಗಿಡ್ಡ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾರದ್ದು ಗಡ್ಡವಿಂಗುರವು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗಿಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗಿ

ಭಯವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಗುಟ್ಟು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ, ತನ್ನ ಅಮೃತ ಮೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಬಾಳುವಂತಾಯಿತೆನ್ನಾ ಎಂಬ ಕೆಲಸ - ಇಂತಹ ಒಲಗೊಲಗೆ ಉರಿಕಾ ತೋರಿಸಿದರೂ, ಹೊರಗೆ ಮಾತ್ರ ಏನೂ ತೋರಿಸದ ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ, ಉದಯನನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ.

"ನಮಸ್ಕಾರ ಮಹಾಶಯಧೀವರೇ ನೀವು ಯಾರು. ತುಂಬ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾಗಬೇಕು ಇವ್ವು ದೀಪಕಾಲವದಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನ್ನ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಬಲ್ಲ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಈ ದಿನ ಮೋಡಿದೆ. ಇನ್ನನ್ನ ಅದ್ವೈತದ ದಿವ್ಯದೇ ತಿಳಿದುತ್ತೇನೆ ಅವರ ಇವರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಅಗುವಂತಹ ಕಾಫಮೇಸೂ ಇನ್ನಾವ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕೆಲಸವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಕ್ಷಾಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿತೊಡಬಲ್ಲೆ. ನಾನಿರುವಾಗ ನೀವು ವೃಥಾ ಶ್ರಮವು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಏನಾಗಬೇಕೋ ಹೇಳಿಬಿಡಿ" ಎಂದ ಕಬಟ ವಿಸಯದಿಂದ ವೇಳುತ್ತ, ಉದಯನ ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ನೋಡಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಉದಯನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದ ಹಾಗೆ ವನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸುವುದಾಗಿ ಬಹಳ ಜಾತುಯಾಗಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

ಉದಯನನು ಅಂತಹ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಬಗ್ಗದೆ "ಮೊದಲು ನನ್ನ ಕುತೂಹಲರಹಸ್ಯ ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿವೆಯೋ ಹೇಳು. ಆಮೇಲೆ ಉಳಿದ ಮಾತು ಎಂದ ಮಿಂಡಿತಮಾಗಿ.

"ಅದರನ್ನು ಕುನಿಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿದ್ದೇನೆ? ಇಲ್ಲಿಯೆ ಇದ್ದಾರೆಲ್ಲ ಓನೋ! ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವಿಯಾ ನಾನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಂಗಿದು ಎಡಬದಿಯ ಚೆಬಿನಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಭಸ್ಮದ ಕರಡಿಗೆಯಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಬಂದು ಬಿಡು ಭಸ್ಮ ತೆಗೆದು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು. ಆ

ಮಾಂತ್ರಿಕ" ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಅದರಂತೆ ಅವನು
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಉದಯನನು ಕಷ್ಟ ಪುಡಿ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಲೆ ಒಮ್ಮೆಗೇ ನಿಶೀಥನೂ ಸಂಧ್ಯಾನೂ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಆಗ ತಾನೇ ಆಕಳಿಸುತ್ತ
ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

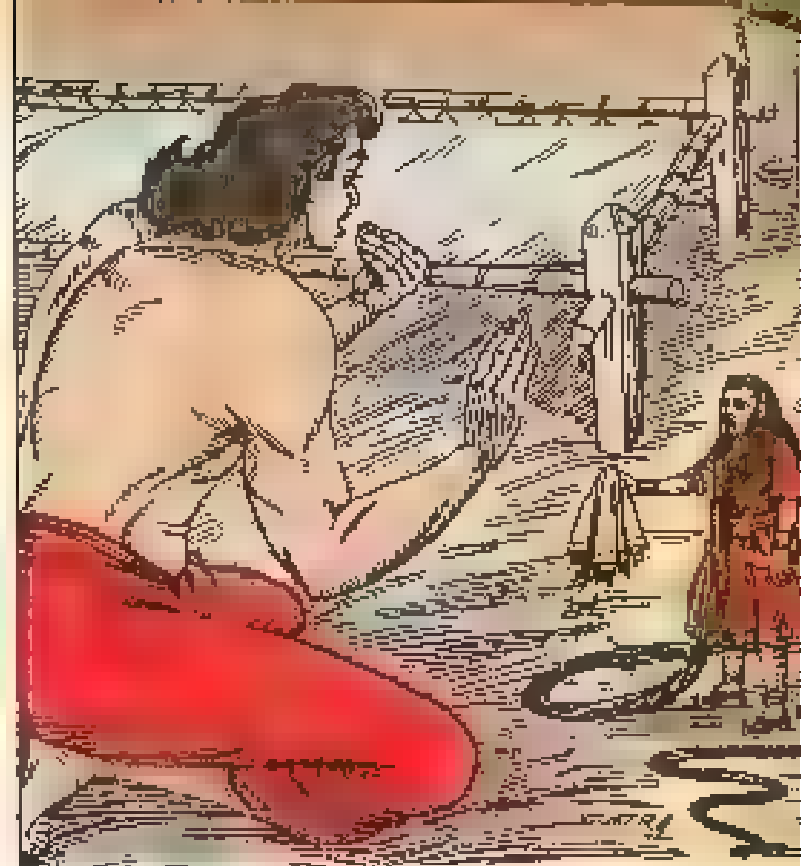
ಸರಿ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಕೈ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಬರುವುದಾಗಿ ಕೂಡಾ ಹೇಳಬಿಡು"
ಎಂದ ಉದಯನ.

ಅದರ ಮಧ್ಯೆ ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ ಜೇಬಿನಲ್ಲೇ ಇದೆ.
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹಸುರು ಬಣ್ಣದ ಅಂಜನದ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಅದನ್ನು ಬೆರಳಿನಿಂದ ಜೋರು ಮಾತ್ರ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮೊಂಡುಕೈಗೆ ತಿಕ್ಕು" ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಲು, ಕೈ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಬಂದು ಸನಿಯಾಯಿತು, ಈಗ ಉದಯ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಅಂಗಿಯ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿರುವ ದಳಿಯ ಭಸ್ಮ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಅಂಜನಗಳು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ತಿಳಿಯಬೇಕೆನಿಸಿತು, ಅವುಗಳನ್ನು
ಮಾಂತ್ರಿಕ ತೋರಿಸುತ್ತ "ಇವುಗಳಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ?"
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಕೇಳಿದ.

ಓಹ್! ಇಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಹೋದೆಯಾ? ನಿನ್ನ ಸೋದರರನ್ನು
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮಾಡಿದ್ದು ಈ ಬೆಳೆಯ ಭಸ್ಮದಿಂದಲೇ.
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಕೈಯನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಆ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಅಂಜನದಿಂದ. ಇನ್ನು ಆ ಕೊರಳ ಹಾರ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಕೂಡಪ್ಪ" ಎಂದು ಕೈನೀಡುತ್ತ ಎಲ್ಲಾ
ಮಾಂತ್ರಿಕಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಓಹ್, ನಾನು ಬುದ್ಧಿವಂತನೆಂದು ನಾನೇನೂ
ಮಾಂತ್ರಿಕಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ನೀನೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬುದ್ಧಿವಂತ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಹೇಳು ಮತ್ತೆ, ಈ ಕರವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮಹತ್ವವಿರಲೇ ಬೇಕು, ಅದನ್ನೂ ಹೇಳಿ
ಮಾಂತ್ರಿಕ" ಎಂದ ಉದಯನ.

ಮಾಂತ್ರಿಕ ಮಾಂತ್ರಿಕ

"ನಿಜ, ಅದರಿಂದ ಎರಡು ಉಪಯೋಗಗಳಿವೆ.
ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ವದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೆನಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಈ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಟ್ಟರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ
ತಯಾರಾಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ರೋಗ
ಗಳನ್ನೂ ಇದು ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಯಿತಷ್ಟೆ?"
ಎಂದ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿ ಭೇದಗಳನ್ನು
ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲದೇ
ಈ ಕರವಸ್ತ್ರ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಉದಯನ.

"ಹಾಗಂದರೇನು? ಏನಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣು
ಗಳಿಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮಾಂತ್ರಿಕ. ಉದಯನನು
ತಾನು ಕೆತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುರುಡನಾಗಿರುವುದನ್ನೂ, ಅದ
ರಿಂದ ತನ್ನ ಸೋದರರಿಗಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯ ಕೊರತೆ
ಗಳನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನು, "ಓಹೋ!
ಹೀಗೋ ಸಮಾಜಾರ? ನೀವು ಮೂವರ ಕಣ್ಣು

ಗಲಗೂ ಸರಿಯಾದ ದೈತ್ಯ ಬರುವ ದಾರಿ ತಿಳಿಸು ತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ನನ್ನ ಹಾರವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು” ಎಂದನು.

ಉದಯನ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ಮೋಸ ಹೋದರೂ ಈ ಸೋತ ಮಾಂತ್ರಿಕ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಾಯಿಸದೆ ಬಿಡಲಾರನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವನು ಉಪಾಯಧಿಂದ, “ಎಲವೋ ಮುದಿ ಮಾಂತ್ರಿಕ! ಮೊದಲು ನಮಗೆ ಕಣ್ಣು ಸರಿಯಾಗುವ ದಾರಿ ಹೇಳು. ಇದೋದೇ ನಮಗಿರುವ ಕೋರಿಕೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಹಾರವನ್ನು ನಾನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಲೇ ನಿನ್ನ ಕೈಗೂ ಕೊಡಲಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಬುಡೇಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಹೆಯಿದೆ. ನಿನ್ನ ಈ ಹಾರವನ್ನು ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಾವು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ನಿಜ. ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅದನ್ನು

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೋಗು” ಎಂದನು. ಹಾರವು ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಉದಯನನು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅವನು ಒಪ್ಪದೆ ಬೇರೆ ವಿಧಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು ಸಂಧ್ಯಾಗೂ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು. “ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ ಈ ಕಪಟಮೋಡ! ಅಮೇಲೆ ಮಾತುಕತೆಯಾಡೋಣ. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಸಿವೆಯಿದ್ದು ಕತ್ತೆಯ ಹಾಗೆ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬಿಡುವಾ ಮೊದಲು” ಎಂದರು.

ಈ ಸಂಗತಿ ಉದಯನನಿಗೆ ತಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ತಾನೇ ಅವನಿಗೂ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಚುರುಕು ತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹರಡಿದ. ಏನೇನೋ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯ ಫಲಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನೆನೆಪನು. ನೆನೆಪಂತೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕರವಸ್ತ್ರವ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದುವು.

ಮೂವರು ಸಹೋದರರೂ ಶೈಶ್ರವ್ಯನಾಗಿ ತಿಂದು ತೇಗಿದರು. ದುಷ್ಟನಾದರೂ ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕನೂ ಮನುಷ್ಯತಾನೇ? ಅವನಿಗೂ ಒಂದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ತಿನ್ನಿಸಿದರು.

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಉದಯನನು ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮಡಚಿ ಜೇಬಿನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು. “ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸರಿಯಾಗುವ ಕ್ರಮ ಹೇಳು. ಅಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನಾವು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ” ಎಂದನು.

“ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಕೆಂಪು ಅಂಜನವನ್ನು ಉಂಡ ಮಾಡು. ಆ ಉಂಡೆಯನ್ನು ಈ ನಾರದಾರದ ಚೂರುಗಳಿಂದ ಬೆರೆಸಿ ಹೊತ್ತಿಸು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂತಹ ಹೊಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮೂವರೂ ಈ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಆ ಹೊಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

ಹಾಗೆ ಒಂದು ಏದಾ ನಿಮಿಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ
 "ನೀವು ಮುಸುಕು ತೆಗೆಯಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು
 ತಿಳಿಯಬಹುದು" ಎಂದು ಪೂಜಾರಿ

ಕೂಡಲೇ ಉದಯನನು ಕೆಂಪು ಅಂಜನವನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನಾಡುಬಾರದ ಚೂರುಗಳ ನಡುವೆ
 ಬೀಳಿಸಿ, ಬೆಂಕಿಗಾಗಿ ಆತ್ಮ ಇತ್ಯ ನೋಡಿದನು ಆಗ
 ಕಣ್ಣುಗಳು ಚಕಚಕ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು
 ಹೊತ್ತಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಉದಯನ ಸುತ್ತಲಿನ
 ಗುರುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಿಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಧಾರಿ
 ಗಳಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತು.

ಉದಯನನು ತನ್ನ ಸೋದರರೊಂದಿಗೆ ಆ
 ದೇವನು ನಡುವೆ ಕುಳಿತು, ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ತಲೆಗಳ
 ಮೇಲೆ ಕರಪಸ್ತು ಹರಡಿಕೊಂಡನು

ಏನು ನಿಮಿಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಮೂವರೂ
 ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಬಂದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಕಣ್ಣು
 ಗಳು ಮೂರು ಧಾರೆಧಾರೆಯಾಗಿ ನೀರಿಳಿಯತೊಡಗಿತು.
 ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೀರಿಳಿಯುವುದು ನಿಂತು, ಕಣ್ಣುಗಳ
 ಮೇಲೆ ಆರಿಹೋಯಿತು.

ಈಗ ಇದೇನಾಗಿ ಹೋಯಿತು? ಸಾಧಾರಣ
 ಸತ್ಯ ಬರುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಮೊದಲಿದ್ದ
 ಸತ್ಯವು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಮೂವರೂ
 ಕುರುಡರಾದರು. ಅವರ ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡುಗಳೇ
 ಉಳಿದಿತ್ತು.

ಉದಯನನು ಕೋಪದಿಂದ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ,
 "ನೀವು ಮೂತ್ರಕ ಪಿಶಾಚಿ! ಇದೇನು
 ಮಾಡಿದೆ! ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕುಬಿಟ್ಟ
 ಏನು ಮಾಡಿದೀಯಾ? ಒಂದೇ ಗುಡ್ಡಿಗೆ ನೆಲ
 ಬಿಟ್ಟು" ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಮೊಂಡೆ ಹಾರಿ
 ಬಂದು ತನ್ನ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಹಿಡಿದನು

ಈಗ ಗಡ್ಡದ ಪೂಜಾರಿ, "ಅವನವನವನವನ
 ನೋಡು ನೋಡು ದೋಷ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ

ಬುದ್ಧಿ ನನಗಿದ್ದರೆ ಈ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿ
 ದ್ದೆನೋ? ನೀವು ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನು ಒಮ್ಮೇಲೆ
 ಹೇಳಿರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ಗುಡ್ಡುಗಳೇ
 ಹೋಗಿವೆಯಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಹಸರು
 ಅಂಜನವನ್ನು ರೆಪ್ಪೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು
 ನೋಡು" ಎಂದನು.

ಆದರಂತೆ ಉದಯನನು ಮೊದಲೇ ಗುರುತಿಟ್ಟು
 ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಸರು ಅಂಜನವನ್ನು ತನ್ನ ರೆಪ್ಪೆಗಳ
 ಮೇಲೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಎಂದಿ
 ನಂತೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬಂದಿತು.

ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಅದೇ ಅಂಜನವನ್ನು ತನ್ನ
 ಸೋದರರ ರೆಪ್ಪೆಗಳಿಗೂ ಹಚ್ಚಿದನು. ಅವರಿಗೂ
 ಶುದ್ಧವಾದ ದೃಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಿತು. ಇಷ್ಟೊಂದು
 ಮಹೋಪಕಾರ ಮಾಡುವವನ ಮೇಲೆ ತಾನು
 ದುಡುಕಿ ಕೋಪಿಸಿದನೆಂದು ಉದಯನನಿಗೆ
 ತಾಳಿಕೆಯಾಯಿತು. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊರತು

ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸದ ನಿಶೀಥನೂ, ಸಂಧ್ಯಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೋಡುಬಿಟ್ಟವನಾದ ಸಂಧ್ಯಾಕುಮಾರನೂ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಮೇಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡ ಬಿಟ್ಟವರಾದರು. ಅವರಿಗಾದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಮಿತಿ ಮೇರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಮೇಲೆ ಅವರ ನಂಬುಗೆಯೂ ಅವರವೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತು.

ಮೂವರು ಸಹೋದರರೂ ಮಾಂತ್ರಿಕನಾದ ಗಡ್ಡದ ಮನುವನ್ನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿ, ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಹೊರಟರು. ಮೊದಲು ಅವರು ಯಾವ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕುದುರೆ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ಉದಯನನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಭಸ್ಮವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದ ಕೂಡಲೇ, ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಕುದುರೆಗಳೆರಡೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರು ಕಪ್ಪು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೂಡಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮಾಂತ್ರಿಕನ

ನಾರು ದಾರಗಳಿರುವ ಆ ಮನೆಗೇ ಒಂದರ ಅಗ ಗಡ್ಡದ ಮಾಂತ್ರಿಕ, "ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಕೋರಿ ಗಳೂ ನೆರವೇರಿದುವಷ್ಟೆ? ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದಾ ಹಿಡಿದು ನೀವು ಹೋಗಬಹುದು. ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಸಾರ ನನ್ನ ಹಾರದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ. ಮಾತು ತಪ್ಪಲಾರಿರಬೇಕೆಂದುವೇಳೆ ಮಾತು ತಪ್ಪಿದರೆ—" ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ನಿಶೀಥನು ಅವನನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾತಾಡ ಬಿಡದೆ, "ಅದೆಲ್ಲಾ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನೆನಪಾದ ಮಾತೆಂದರೆ ಮಾತೇ. ಒಂದು ವಿಷಯ, ಇಷ್ಟೆ ಪರಿಚಿತನಾದ ನೀನು ಯಾರು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮಂತ್ರವೇ ತ್ತನೇ? ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಯಾಣಕರನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿರ್ದಾಸು ವೆ? ನಿನ್ನ ಗುರಿಯೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಗಡ್ಡದ ಮಾಂತ್ರಿಕ, "ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ. ಸಂಗತಿ ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಡದು ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ರಹಸ್ಯ. ಅದನ್ನು ಮೇಳಬಿಟ್ಟನೆಂದರೆ ತಲೆಯೊಡ್ಡ ಸಾಯುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳಲೇಬೇಡಿ. ಒಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಸ್ವಯಂ, ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಯಾವ ಕೆಡುಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಮೂವರು ಸೋದರರಿಗೂ ಆ ತನ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವನ ರಹಸ್ಯವು ಕೆಡಕುವ ಗೊಡವೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಮೂವರ ಅವನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿರಳೊಂಡು ಹೊರಟರು.

ಹೋಗುತ್ತಾ "ಉದಯನನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಗಡ್ಡದ ಮಾಂತ್ರಿಕನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಏನಯ್ಯಾ ಇನ್ನೊಂದು ಕೋರಿಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬಿಡುತ್ತೇ ಆಮೇಲೆ ದೂರಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಹಾರ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು, ಅ ಉದನ, ಭಸ್ಮ, ಕರವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನಾವು

ರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಯಾವ ಸದ್ದೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕುದುರೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗುವುದಕ್ಕೂ, ಮೂರು ಸಿಂಹಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೂ ಸರಿಹೋಯಿತು ಭಾರಿ ಔತಣ ದೊರೆಯಿತೆಂಬ ಅನಂದದಿಂದ ಓಡಿಬಂದ ಆ ಸಿಂಹಗಳಿಗೆ ಬೊಡ್ಡ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಚಕ್ರದ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸುತ್ತಾಡಿ ಮತ್ತೆತ್ತಲೋ ಹೋದುವು ಪಾಪ.

ಸಿಂಹಗಳು ಹೊರಟು ಹೋದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದರೂ, ನಿಜ ರೂಪಧಾರಿಗಳಾಗಲೂ ಮಗುವರು ಸಹೋದರರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ತಾವು ಆ ಗಾಢಾ ರಣ್ಯದೊಳಗೆ ನಿಜ ರೂಪದಿಂದ ಬೊಡ್ಡ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಒಳಿತಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡು ಮೂವರೂ ಮಾಯಾ ರೂಪದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಉದಯನನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಭಸ್ಮವನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೂ, ಸೋದರರ ಮೇಲೂ, ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೂ ಚೆಲ್ಲಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಮೂವರೂ ನಿಜ ರೂಪದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರ ಪ್ರಯಾಣ ವಾಯುವ್ಯದಿಂದರೇ ಸಾಗಿಹೆನ್ನಬೇಕು. ಗಡ್ಡದ ಮುಂತ್ರಿಕನ ಮೂಲದಿಂದ

ಮೂವರಿಗೂ ಸರಿಯಾದ ದೃಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಿತು, ಅದುದರಿಂದ ಯಾರು ಮುಂದು ಯಾರು ಹಿಂದೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಅವರು ಆ ಕಾಡನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ವರಿಯುತ್ತಿರಲು, ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದಂತೆ ಕಾಣುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಂದ ಭವನವಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರು.

“ಭವನವದೆಯೆಂದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಮಂತ್ರಿ. ಈಗ ನಾವು ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮೊದಲ ಆ ಭವನವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವೆವೋ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಪಂಥ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು. ಮೂವರೂ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಇಬ್ಬರನ್ನು ಮೀರಿಸಿ ಉದಯನ ಕುದುರೆ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿತೊಡಗಿತು. ಅವನ ಒಂದು ಸಂಧ್ಯಾಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಭರು ಸಮಾನ ವಾದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದೇನಾಯಿತು? ಮೂವರೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಉದಯನನು ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚಿ ತೆರಳುವುದರೊಳಗೆ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದ. ಏನಿದು? ತೇಗದ ಗೋಡೆಯೋ ಗುಡ್ಡೆಯೋ ಬಾಗಿಲೋ ಗುಹೆಯೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕಾಣದೇ ಹೋಗುವುದೆಂದರೇನು?

(ಇನ್ನೂ ಇರ)

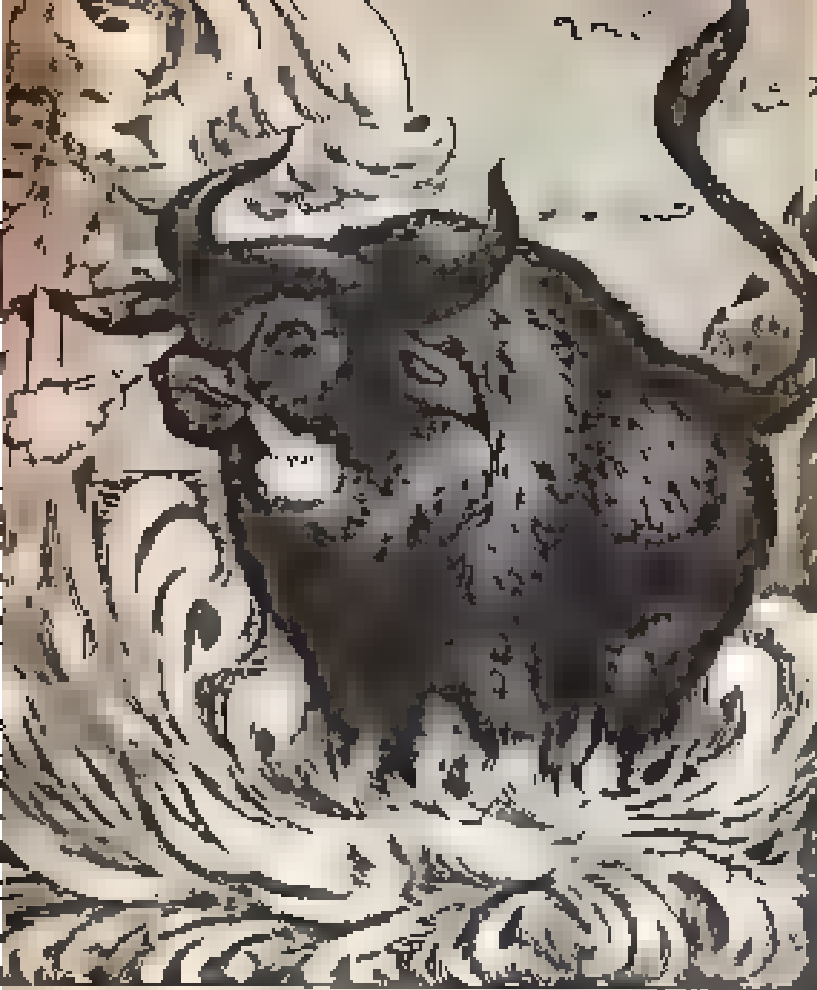

ವಿಶ್ವದಾದ್ಯಂತ

ರಾಮನು ರಾವಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಸುಗ್ರೀವನೊಡನೆ
 ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ಸುಗ್ರೀವ
 ನಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಸೀತೆಯ ವಿಷಯ
 ಗಲ್ಲಿ ರಾಮನಿಗಿರುವ ಪ್ರೇಮದ ಅಳತೆಯೆಷ್ಟೆಂಬುದು
 ಗೊತ್ತಾಗಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಗದ್ದದ
 ಕರಿಯಿಂದ, "ರಾಮನಾ, ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದನೇ
 ನೋಡು ಆ ರಾವಣನು ಎಲ್ಲಿರುವನೆಂಬುದು ನನಗೆ
 ತಿಳಿದು ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಗೃಥವಾಗಿ ನಂಬು
 ತಾದರೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸೀತಾ
 ನಿನ್ನ ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ
 ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಗೆ
 ತನೊಡನೆ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ನನ್ನ
 ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಯಾವ
 ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾದರೂ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿರಬಹುದು. ಹುಡುಕಿ
 ನ ಭಾರ ನನ್ನದು. ಏನು ಕೂಡಿ ಬರುವವರೆಗೆ
 ನನ್ನ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ನಾನು ಕೂಡಾ
 ಕೊಡು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನು.

ಧೈರ್ಯವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನು ಅರಿಯ
 ಬಲ್ಲೆ ಚುಕೆ ಮಾಡಬೇಡ" ಎಂದನು.

ಸುಗ್ರೀವನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾತು
 ತಿಳಿಸಿ ರಾಮನು ಕಂಪನೆಯಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾದ ತನ್ನ
 ಮುಖವನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಂಡನು. ಹಿಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿ
 ವಿಂದ ದುಃಖಿತನು ಮಾಡಿಕೊಂಡವನಂತೆ
 "ಸುಗ್ರೀವನಾ, ನಿಜವಾದ ಮಿತ್ರನಂತೆಯೇ ಮಾತಾಡಿದೆ
 ಈಗ ನಾವಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂತಹ ಅಪ್ಪನ ಸ್ನೇಹ
 ದೊರಕುವುದೇ ದುರ್ಲಭ ನೀನು ಮಾತ್ರ, ಆ ರಾವ
 ಣನು ಎಲ್ಲಿರುವನೆಂದು, ಸೀತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ
 ಸಿಟ್ಟಿರುವನೆಂದು ಹುಡುಕಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ
 ಎಲ್ಲ ಪರಿವಾರಗಳೆಲ್ಲ ನನ್ನಿಂದಲೇ ಲಭಿಸಬೇಕಾಗಿವೆ
 ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನಿಂದ ನಿನ್ನಗೇಣಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು
 ಹೇಳು. ಆ ಕಾರ್ಯ ನನ್ನಿಂದ ಆಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ
 ಎಂದು ಸಂಶಯ ಪಡಬೇಡ. ನಾನು ಮಾರಿಯನ್ನು
 ಕೊಲ್ಲುವೆನೆಂದ ಮಾತು ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿ.
 ಅವನು ಎಷ್ಟೇ ಬಲವಂತನಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿಯೇ

ನಾನು ಈ ಪರಗೂ ಸುಳ್ಳು ಮಾತು ಹೇಳದವನು. ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆಯೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ರಾಮನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸುಗ್ರೀವ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು, ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಓಗೊಂದನು.

ರಾಮನು, ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗ್ನಿ ಮೋಸವಡಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅವಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ ನನಗೆ ಏನು ಮುಚ್ಚಬೇಕೆಂದೇ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಓಗಿ ಕಾಡು ಬದುಕು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೆನೆ. ಬಲದಂತನಾದ ವಾರಿ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ರಾಜ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲದೆ, ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಎಷ್ಟೋ ವಾಸರ ಪೀಠರನ್ನು ನಾನು ಕೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗ್ನಿನ ಭಯದಿಂದಲೇ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ಅಡಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ನನಗೆ ಈ ಹುಡುಮಂತನೇ ಮಹದರಾದವರು ತುಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ

ವಿಂದ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಸ್ನೇಹ ದಿಂದ ನಮಾ ಕಾಲ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇವರೂ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಕಷ್ಟಮತುವೂಬ್ಬರಾದ ಇವರೊಬ್ಬ ಕಷ್ಟ ಗಳೂ ನನಗೆ ವೇದವೇದವಾಗಿದೆ. ಓಗಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿ ವಾರಿ ಸತ್ತರೆ ಹೊರತು ನನಗೆ ಕ್ಷೇಮವಿಲ್ಲ!"

ರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ, "ಶಂಕಿಸಬೇಡ. ನನ್ನ ಒಂದೇ ಬಾಣವು ವಾರಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟಗವಿದ ಮರ. ಕ್ಷಣವಿಲ್ಲ ಅವನು ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ನೀನು ಕೂಡ ಈಗ ನಾನಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ. ಬೆಗದಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮುಖವು ಕೀರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು" ಎಂದನು.

ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ರಾಮನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಹುಟ್ಟಿದುದರಿಂದ, ಅವನು ವಾರಿಯ ಬಲ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು: ವಾರಿ ಬೇಗ ಗಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ವಿಳುತ್ಪಾನ, ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಅವನು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನ ಸಮುದ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾಸಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯವಿಟ್ಟು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಪರ್ವತ ಶಿಖರಗಳ ಮೇಲೆ ಏರಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆ ಕಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಚೆಂಡಿನ ಹಾಗೆ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಿ ಓಡಿಸಿ ಅಟವಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಹನ್ನೆ ಬಲವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸಾವಿರ ಅನೆಗಳ ಬಲವನ್ನು ದುಂದುಭಿ ಎಂಬವನನ್ನು ಗುದ್ದಿ ಕೊಂದವನು ವಾರಿ.

ಆ ದುಂದುಭಿ ಸಾಮಾನ್ಯದವನೇನಲ್ಲ, ಕೋಟಿ ಎಂಬುದವನು. ಅವನು ಗರ್ವದಿಂದ ಮಹಿಮೆ ಮಾಡಲು ಸಮುದ್ರ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ

ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಕರೆದನು. ಆಗ ಸಮುದ್ರ ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ನಿನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ನನಗಿಲ್ಲವು. ಆದರೆ, ತಕ್ಕ ಕಾರಣವಾದವನೆಂದರೆ ಹಿಮವಂತನೇ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ನೀನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಜೀವ ತುರಿಕೆ ತೀರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗುಡ್ಡಾಡು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಸಮುದ್ರ ರಾಜನೇ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿದ. "ನು ಮೂವತ್ತು ಒಹಳ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಶರವೇಗ ಬಂದ ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿವಿದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಮವಂತನು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ವಿರತ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಿಂತು, "ದುಂದುಭೀ, ಮೃಗುಮೃಗೇ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಬಾಧಿಸಿದೆ? ನಾನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಮುನಿಗಳು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಶಸ್ತ್ರ ಕೂಡಲು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಪರ್ವತಮಯವಾದ ಇದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಲ್ಲವು" ಎಂದು.

ದುಂದುಭಿ ಮಹಾಕೋಪದಿಂದ, "ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ನಿನ್ನ ಕೈಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವನಾರೆಂಬುದರೂ ಹೇಳು. ಅಮೇಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾತಾಡಿ ಕೊಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ನನಗೆ ಯುದ್ಧವೇ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಲಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗು. ಅವನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಲು ಎಂದು ನಾನು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಆಗದಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿ ಸಿಗಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಹಿತ" ಎಂದು ಹಿಮವಂತನು ಹೇಳಿದನು.

ಅದರ ಹೊರಟ ದುಂದುಭಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ ನಗರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ

ಮರಗಳನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತ, ತನ್ನ ಗೊರಸುಗಳಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ಗಿರುತ್ತ, ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತ, ಭಾರಿ ಸೈನ್ಯವು ಮಾಡುವ ಆರ್ಭಟ ಯೆಬ್ಬಿಸುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಾಲಿ ಒಡಿದೆದ್ದನು.

ಅವನು ಅಂತಃಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ಹಿಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು, ದುಂದುಭಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಎಲೋ ದುಂದುಭೀ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ವಿರತಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬಗೆಯ ಪುಂಡಾಟ ಮಾಡಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿ? ಎಕೆ ಬಂತು ನಿನಗೀ ಕೊಬ್ಬು? ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ದುಂದುಭಿ ಉರಿದು ಬೀಳುತ್ತ, "ಈ ಹೆಂಗುಸರ ಮುಂದೆ ಜಂಬ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡ ರಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡುವಾದಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆನವರೆಗೆ ಗಡುವು

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾದ ಸುಖಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಅನುಭವಿಸಿಬಿಡು. ನನ್ನ ಒಂಥುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡು. ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡು. ನನ್ನ ನಗರವನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದುಸಾರಿ ಕಡೆಬಾರಿ ನೋಡಿಬಿಡು. ನನ್ನ ಬದಲಿಗೆ ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಾ. ನನ್ನ ಮದುವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಡಗಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪರರೋರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಅಷ್ಟಲ್ಲಿ ತಡಮಾಡ ಬೇಡವೆಂದು ವಾಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಂಚನಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಮಂದೂಭಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದನು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಶಕ್ತಿ ಪಡೆದಿದ್ದ ಮಂದೂಭಿ ವಾಲಿಯ ಕೈದುರ್ದ. ಹಾಲಿಯ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಚಿಗರಯಾದನು ವಾಲಿ ಮಂದೂಭಯ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಕಿಡಿದು ಎತ್ತಿ

ಗಿರಗಿರ ಶರಂಗಿ, ಕೆಲಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದು ಸಿಂಹನಾದ ಮಾಡಿದನು. ಮಂದೂಭಯ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ರಕ್ತವು ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಹರಿಯಿತು.

ಅದರೂ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮುಚ್ಚಿ ಗಳಿಂದ, ಮೋಕಾಲುಗಳಿಂದ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ, ಪುರಗಳಿಂದ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಯೆಷ್ಟು ಮಾಡಿದರು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಂದೂಭಯ ಒಲವು ಕ್ಷೀಣಿಸಿ, ವಾಲಿಯ ಒಲವು ಬೆಳೆಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ವಾಲಿ ಮಂದೂಭಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ನಲಕ್ಕೆ ಬೀಸಿ ಬಿಡಿದು ಕೊಂದನು.

ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿಚ್ಛಿದ್ರರೆ ಕಥೆ ಮೇರೆ ವಿಧವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಾಲಿ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ವಿಡದೆ ಮಂದೂಭಯ ಕಳೆಬರವನ್ನೆ ಎತ್ತಿ ಆಡಿಸಿ ಹರದಾರಿ ದೂರ ಹೋಗಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಆಶಾಶದ ಮೇಲೆ ಬಿಸುಟನು. ಬಾ ಯಿ ಯಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಳೆಬರವು ಮತಂಗ ಮುನಿಯ ಆಶ್ರಮದ ಮೇಲಿನಿಂದಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬಿತ್ತು. ಅವರ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಆಶ್ರಮದ ಕೆಲವು ಮರಗಳು ಮುರಿದುಬಿದ್ದುವು.

ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮತಂಗ ಮಹಾಮುನಿ ಕೋಪದಿಂದ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣನಾದವನು ವಾಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ವಾಲಿ ತನ್ನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹರದಾರಿ ದೂರಕ್ಕೆ ಬಾದರೂ ಸತ್ಸುಹೋಗುವನೆಂದು ಶಾಪಕೊಟ್ಟನು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಆ ವನವ್ಯಾಂತದಲ್ಲೆ ತಿರುಗಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ವಾಲಿಯ ಭೃತ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ “ನೀವೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನಮೊಳಗೆ ಈ ವ್ಯಾಂತದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕು ತಪ್ಪಿವರ್ದ ಶಿಲೆಗಳಾಗಿ ವಿರಿ” ಎಂದು ಶಪಿಸಿದನು ಮತಂಗಮುನಿ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ವಾಲಿಯ ಕಡೆಯವರಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಭಯ ಹುಡಿಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಡಮಾಡ ವಾಲಿಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಬಂದರು ವಾಲಿ ಅವರನ್ನು

ನೋಡಿ, "ನೀವೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಓಡಿಬಂದಿರಿ? ಏನಾಯಿತು? ನಮ್ಮ ವಾಸರಂಗಿ ಆಶಾಯವೇನೂ ಬರಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅವರು ನಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಿದರು.

ಕೂಡಲೇ ವಾಲಿ ಮತಂಗ ಮಹಾಮುನಿಗೆ ತನ್ನ ಶತ್ರುತ್ವಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತ, ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಮತಂಗ ಮುನಿ ಅವನ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ಆಂದಿನಿಂದ ವಾಲಿ ಮತಂಗಾಶ್ರಮವನ್ನಿರಿದ ಋಷ್ಯಮೂಕ ಪರ್ವತದ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಈಶಾಪವು ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಪರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತು. ಅವನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಋಷ್ಯಮೂಕ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯ ದಿಂದಿರುವಂತಾಯಿತು.

ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಒಣಗಿಹೋದ ದುಂದುಭಿಯ ಕಳೇಬರವನ್ನು ಕೂಡ ರಾಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. "ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು ರಾಮಾ, ದಪ್ಪವಾದ ಏಳು ಸಾಲ ವೃಕ್ಷಗಳು ಇರುವುದಷ್ಟೆ? ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮರ ನೋಳಿಗೆ ಹೊಕ್ಕು, ಹೊರಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿ ವಾಲಿಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಬಲಶಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುವಿಯೋ? ನೀನು ತುಂಬ ಯೋಚಿಸಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಬೇಕು" ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಕ್ಕು, "ಇವನು ಒಂದು ಮಾಡಿದರೆ ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಲ್ಲನೆಂಬ ಖಬರ ನೀನಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ? ಅದನ್ನು ಹೇಳಿ ಬಿಡು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ರಾಮನು ಕೂಡಾ ಸಾಲವೃಕ್ಷದೊಳಗೆ ತೂರಿ ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ಬಾಣ ಹೊಡೆದು, ದುಂದುಭಿಯ ಈ

ಕಳೇಬರವನ್ನು ಇನ್ನೂರು ಮಾರುದೂರ ಹೋಗಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಎಸೆಯಬಲ್ಲನಾದರೆ, ಇವನು ವಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಸುಗ್ರೀವನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಮೇಲೆ ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ರಾಮಾ, ವಾಲಿ ಮಹಾಬಲಶಾಲಿ. ಅವನು ಈವರೆಗೂ ಅವನಯವನ್ನು ಕಂಡವನಲ್ಲ. ಅವನ ಬಲವು ಎಷ್ಟೆಂಬುದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ತುಂಬ ಹೆದರುತ್ತೇನೆಯೇ ಹೊರತು. ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸಲು ಈ ಮಾತು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ರಾಮನು ಕಿರುನಗೆ ನಕ್ಕು, "ಒಳ್ಳೆಯದು ಸುಗ್ರೀವಾ. ನನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ನಂಬುಗೆ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ದುಂದುಭಿಯ ಕಳೇಬರದ ಎಲುವಿನ ಗೂಡನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲಿನ ಉಂಗುಪ್ಪದಿಂದ ಎತ್ತಿ ಒಗ್ಗಿದನು.

ಅದು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹರಿದಾರಿ ದೂರ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಗ್ರೀವನು, "ರಾಮಾ, ಈಗ ಆ ಕಳೇಬರವು ಒಣಗಿ ಹಗುರಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ದುಂದುಭಿಯೊಂದಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಲಿ ಹೋ ಕಳೇಬರವನ್ನು ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬೀಸಿ ಒಗೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಿನಗೂ ವಾಲಿಗೂ ಬಲದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕುರಿತು ನನಗಿರುವ ಸಂದೇಹವು ತೀರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾಲವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತೂರಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವೆಯಾದರೆ ನನಗಿರುವ ಸಂದೇಹವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ತೀರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ನಂಬುಗೆ ಯುಂಟಾಗಿ ರಿಕ್ಕಾಗಿ ರಾಮನು ಧನುಸ್ಸನ್ನೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, "ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು ಸಾಲವೃಕ್ಷದ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು.

ಆ ಬಾಣ ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದರಂತೆ ಒಳಗೆ ಸಾಲ ವೃಕ್ಷದೊಳಗಿಂದ ತೂರಿ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿತು. ರಾಮಬಾಣ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಗ್ರೀವನು ಬೆರಗಾಗಿ ಮಾತುಬಾರದೆ ಸಂಭೀಭೂತನಾದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೈಚೋಡಿಸಿ ರಾಮನ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, "ರಾಮಾ, ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ. ಇದ್ರನನ್ನೂ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಾ ಜಯಿಸಿ ಬಿಡುವವನು. ವಾಲಿ ನಿನಗೆ ತೃಣಸಮಾನನು. ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹವು ದೊರೆತುದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ! ನಿನ್ನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸು" ಎಂದನು.

ರಾಮನು ಸುಗ್ರೀವನನ್ನು ಅಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಸಂಪ್ರದಿಸಿ, "ಸುಗ್ರೀವಾ, ನಾವು ಹೊರಟು ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ನೀನು ನಮಗಿಂತ ಮುಂದಾಗಿ ಹೋಗಿ ವಾಲಿಯನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆ. ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಗಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಲಿ" ಎಂದನು.

ಆ ಕೂಡಲೇ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೂ, ಸುಗ್ರೀವನು ಅನುಚರರೂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಹೋಗಿ. ನಗರದ ಹೊರಗಡೆ ವನ ವೃಕ್ಷಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡರು.

ಸುಗ್ರೀವನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ದಟ್ಟ ಬಿಗಿದ ಭುಜಾಸ್ಥಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತ ವಾಲಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳುವಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವರದಿಂದ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಮಾಡಿದನು. ತನ್ನ ತಮ್ಮನ ಸ್ವರದ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ವಾಲಿಗೆ ಒಹಳ ಸಿಟ್ಟುಬಂದಿತು. ಅವನು ಸುಗ್ರೀವನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಬಂದನು. ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಬ್ಬರ ದಾರುಣವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಅಂಗೈಯಿಂದಲೂ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡರು. ಹಿಡಿದು ಬಡಿದಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಹೊಲಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ರಾಮನಿಗೆ ಅವರೊಳಗೆ ಯಾರು ಸುಗ್ರೀವ

ಯೂರು ವಾರಿ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಆದು
ವರಿಂದ ಅವನು ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲಾರದೆ
ಹೋದನು. ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಸುಗ್ರೀವನು ಸೋತು
ಓಡಿಹೋಗಿ ತೊಡಗಿದನು.

ವಾರಿ ಅವನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದವರೆಗೆ ಓಡಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಮತಂಗ ಮುನಿಯ ಶಾಪವು
ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ " ಬದುಕಿ ಉಳಿದ ಹೋಗಲಾ "
ಎಂದು ಪರಿದು ಕಿಚ್ಚಿಂಥೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ರಾಮನು ಹನುಮಂತನನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನೂ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸುಗ್ರೀವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದನು.
ಸೋತು ಸುಳ್ಳಾಗಿ ಹೋದ ಸುಗ್ರೀವನು ರಾಮ
ನನ್ನು ನೋಡಿ, ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಕೊಂಡು,
" ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ತೋರಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು
ವಾರಿಯ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ. ಅವನ
ಕೈಯಿಂದ ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡತ ಬೇಕಿದೆ
ಯಲ್ಲಾ ? ವಾರಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು
ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲ ?
ನಿನ್ನ ನಿನ್ನ ಉದ್ದೇಶವೋ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ವಾರಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಬಿದ್ದ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವನೆಂದೆಯಲ್ಲಾ ?"
ಎಂದು ದಿನನಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಸುಗ್ರೀವಾ, ನಾನು ವಾರಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯದೇ
ಹೋಗಲು ಕಾರಣ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೀಳು. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ

ರೂಪಾಲಂಕಾರ, ಅಂಗವಿನ್ಯಾಸಗಳು, ನಡಿಗೆಯ ರೀತಿ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿವೆ. ಕಂಠವ್ವನಿಯೂ,
ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಶರೀರಭಾಯಿಯೂ ಒಂದೇ ವಿಧ
ವಾಗಿವೆ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರೊಳಗೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಾ
ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸೋತು ಓಡಿದಾಗ
ಯೂರು ವಾರಿಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೂ ವೇಳವಿವಾರಿ
ಅವನೂ ಓಡಿದ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಕೈ
ಮೋಸ ಬರಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ
ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಅಭಯ ವಿತ್ತವನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ
ವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಮಹಾಪಾಪವಾಗುವುದಷ್ಟೆ ?
ನಾನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಸೀತೆ ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ ಅಧೀನ
ವಲ್ಲಿರುವವರು. ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂದೇಹ ಪಡ
ಬೇಡ. ನೀನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ವಾರಿಯೊಂದಿಗೆ
ಯುದ್ಧ ಮಾಡು. ಈಸಾರಿ ನನಗೆ ಸ್ವಪ್ನ ಗುರುತು
ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಎನಾದರೂ ಧರಿಸು. ಒಂದೇ ಒಂದು
ಬಾಣದಿಂದ ವಾರಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ
ಪುಷ್ಪಿತವಾಗಿರುವ ಆ ಗಜಪುಷ್ಪಿಲತೆಯನ್ನು ತಂದ
ಸುಗ್ರೀವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಾ," ಎಂದನು.

ರಾಮನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿರುವ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು
ಸುಗ್ರೀವನು ತಿಳಿದನು ; ನಂಬುಗೆಗೊಂಡನು. ಅವನು
ಗಜಪುಷ್ಪಿಲತೆಯನ್ನು ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು, ಮತ
ಕಿಚ್ಚಿಂಥೆಗೆ ಹೊರಟ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ.

